

Klasa: 023-03/11-01/06

Urbroj: 5030109-11-3

Zagreb, 2. travnja 2011.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnim službenicima

Na temelju članka 84. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 56/90, 135/97, 8/98 – pročišćeni tekst, 113/2000, 124/2000 – pročišćeni tekst, 28/2001, 41/2001 – pročišćeni tekst, 55/2001 – ispravak, 76/2010 i 85/2010 – pročišćeni tekst) i članka 129. u vezi sa člankom 151. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 71/2000, 129/2000, 117/2001, 6/2002 – pročišćeni tekst, 41/2002, 91/2003, 58/2004, 69/2007, 39/2008 i 86/2008), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnim službenicima.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Davorina Mlakara, ministra uprave, te Davora Ljubanovića i Pavla Matičića, državne tajnike u Ministarstvu uprave.

PREDSJEDNICA

Jadranka Kosor, dipl. iur.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG
ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA**

Zagreb, travanj 2011.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA

Članak 1.

U Zakonu o državnim službenicima (Narodne novine, br. 92/2005, 107/2007 i 27/2008) u članku 3. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Iznimno, ovisno o organizaciji i potrebama službe, u državnim tijelima pomoćno-tehnički i ostali poslovi iz stavka 4. ovoga članka mogu se povjeriti vanjskim pružateljima usluga u skladu s propisima o javnoj nabavi, uz prethodnu procjenu sigurnosnih rizika i finansijske isplativosti.“.

Članak 2.

U članku 35. stavku 1. riječi: „ili druge pravne osobe“ brišu se.

Članak 3.

U naslovu iznad članka 39. riječ: „kadrovima“ zamjenjuje se riječima: „ljudskim potencijalima“.

Članak 4.

U članku 39. stavku 1. riječi: „kadrovima“ zamjenjuju se riječima: „ljudskim potencijalima“, a riječi: „službeničke odnose“ zamjenjuju se riječima: „ljudske potencijale“.

U stavku 2. riječi: „službeničke odnose“ zamjenjuju se riječima: „ljudske potencijale“.

U podstavku a) riječ: „kadrovima“ zamjenjuje se riječima: „ljudskim potencijalima“.

U podstavku c) riječi: „usklađujući raspored državnih službenika s planovima središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose“ brišu se.

U podstavku d) iza riječi: „u izradi“ dodaju se riječi: „i praćenju provedbe“.

Članak 5.

U članku 41. iza riječi: „određeno vrijeme“ dodaju se riječi: „i popunjavanja radnog mesta koje je ostalo upražnjeno odlaskom službenika iz državnog tijela tijekom tekuće kalendarske godine“.

Članak 6.

Članak 45. mijenja se i glasi:

„(1) Slobodna radna mjesta u državnim tijelima popunjavaju se putem javnog natječaja, internog oglasa, napredovanja, premještaja ili rasporeda državnog službenika u skladu s ovim Zakonom.

(2) Putem javnog natječaja obvezno je popunjavanje radnih mesta za koja je to zakonom izrijekom propisano i kod prijma vježbenika.“.

Članak 7.

U članku 45.a riječ: „konačnosti“ zamjenjuje se riječju: „izvršnosti“.

Članak 8.

Iza članka 45.a dodaju se naslovi i članci 45.b, 45.c i 45.d koji glase:

„Objava javnog natječaja i internog oglasa

Članak 45.b

- (1) Javni natječaj se obvezno objavljuje u Narodnim novinama, na web-stranici državnog tijela koje raspisuje natječaj i web-stranici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose, a može se objaviti i u dnevnom listu.
- (2) Obavijest o raspisivanju javnog natječaja obvezno se dostavlja nadležnoj službi za zapošljavanje.
- (3) Središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose na svojoj web-stranici neće objaviti javni natječaj odnosno interni oglas raspisan protivno odredbama ovoga Zakona i propisa donesenih temeljem Zakona.
- (4) Postupak i način raspisivanja i provedbe javnog natječaja i internog oglasa uređuje uredbom Vlada.

Postupak prije raspisivanja javnog natječaja i internog oglasa

Članak 45.c

- (1) Prije raspisivanja javnog natječaja odnosno internog oglasa, sva državna tijela dužna su kod središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose provjeriti ima li na raspolaganju Vladi službenika koji ispunjavaju uvjete za raspored na radno mjesto koje treba popuniti.
- (2) Ukoliko na raspolaganju Vladi ima državnih službenika koji ispunjavaju uvjete za raspored na radno mjesto koje treba popuniti, državno tijelo dužno ih je pozvati na testiranje i intervju, radi provjere njihovih kompetencija (znanja, vještina i sposobnosti).
- (3) Na postupak provjere kompetencija iz stavka 2. ovoga članka i izbor službenika kojim će se popuniti radno mjesto odgovarajuće se primjenjuju propisi kojima je ureden postupak javnog natječaja u državnoj službi.
- (4) Ako nijedan službenik s raspolaganja Vladi nije postigao zadovoljavajuće rezultate na provedenom testiranju i intervjuu, državno tijelo može pokrenuti postupak popunjavanja radnog mesta na drugi način utvrđen ovim Zakonom.

Poništenje javnog natječaja i internog oglasa

Članak 45.d

- (1) Središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose poništit će odlukom javni natječaj odnosno interni oglas koji je raspisan protivno odredbama ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju Zakona.
- (2) Odluka iz stavka 1. ovoga članka može se donijeti najkasnije u roku od 30 dana od dana objave javnog natječaja u Narodnim novinama.

(3) Odluka iz stavka 1. ovoga članka objavljuje se na web-stranici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.“.

Članak 9.

U članku 48. stavku 1. podstavku b) iza riječi: „znanje i“ dodaje se riječ: „radno“.

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

„(4) U smislu ovoga Zakona radno iskustvo na odgovarajućim poslovima je radno iskustvo ostvareno u državnoj službi ili u radnom odnosu izvan državne službe u odgovarajućoj stručnoj spremi i struci.

(5) U radno iskustvo iz stavka 4. ovoga članka uračunava se i vrijeme obavljanja poslova temeljem članka 62. stavka 1. ovoga Zakona te vrijeme stručnog osposobljavanja bez zasnivanja radnog odnosa u skladu s odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuju prava i obveze službenika i namještenika u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi.“.

Članak 10.

U članku 49. stavku 1. podstavku a), alineji 8., riječ: „pravnog“ zamjenjuje se riječju: „platnog“.

Članak 11.

Iza članka 50. dodaju se naslovi i članci 50.a i 50.b koji glase:

„Način izbora kandidata u postupku javnog natječaja i internog oglasa
Članak 50.a

(1) Izbor kandidata u postupku javnog natječaja odnosno internog oglasa obavlja se na temelju rezultata provjere znanja, sposobnosti i vještina, te rezultata u dosadašnjem radu, koji se utvrđuju putem testiranja i razgovora (intervjua). Ako je provedeno psihološko testiranje, pri izboru kandidata uzet će se u obzir i psihološka procjena kandidata.

(2) Kandidat koji ima pravo prednosti kod prijma u državnu službu prema posebnom zakonu, dužan je u prijavi na javni natječaj pozvati se na to pravo i ima prednost u odnosu na ostale kandidate samo pod jednakim uvjetima.

Obustava postupka javnog natječaja i internog oglasa
Članak 50.b

(1) Postupak javnog natječaja odnosno internog oglasa obustaviti će se u slučaju kada se u roku određenom natječajem odnosno internim oglasom nije prijavio ni jedan kandidat ili prijavljeni kandidati ne ispunjavaju formalne uvjete za prijam i raspored ili nisu postigli zadovoljavajuće rezultate na provedenom testiranju ili razgovoru (intervjuu) ili za koje je na psihološkoj procjeni utvrđeno da nemaju sposobnosti za obavljanje poslova radnog mjesa.

(2) Postupak javnog natječaja odnosno internog oglasa obustaviti će se odlukom ako se popunjavanje radnog mjesa ne može provesti zbog bitno promijenjenih okolnosti nakon raspisivanja javnog natječaja odnosno internog oglasa.

(3) Odluka iz stavaka 1. i 2. ovoga članka objavljuje se na web-stranici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose i web-stranici državnog tijela koje je raspisalo javni natječaj. U odluci se obvezno navode razlozi obustave.“.

Članak 12.

U članku 51. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

„(2) Kandidate s liste iz stavka 1. ovoga članka komisija za provedbu natječaja upućuje na testiranje i intervju radi utvrđivanja njihovog znanja, vještina i sposobnosti te stečenog radnog iskustva. Izbor kandidata za prijam u službu obavlja se između najviše 10 kandidata koji su postigli najbolje rezultate na provedenom testiranju i intervjuu. Izbor kandidata mora biti obrazložen.

(3) Izbor kandidata obavlja se u roku od tri mjeseca od dana objave javnog natječaja u Narodnim novinama.“.

Članak 13.

Članak 52. mijenja se i glasi:

„(1) Izabrani kandidat prima se u državnu službu rješenjem čelnika tijela ili službene osobe u opisu poslova koje je rješavanje o tome, sukladno propisima o ustrojstvu državnih tijela.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se svim kandidatima prijavljenim na javni natječaj, odnosno interni oglas.

(3) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nezadovoljni kandidat može izjaviti žalbu Odboru za državnu službu u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.

(4) Po izvršnosti rješenja iz stavka 1. ovoga članka, za osobu primljenu u državnu službu donosi se rješenje o rasporedu na radno mjesto.

(5) Osoba primljena u državnu službu postaje državni službenik danom početka rada. Dan početka rada utvrđen rješenjem o rasporedu na radno mjesto može se iz opravdanih razloga odgoditi za najviše 60 dana, o čemu se donosi posebno rješenje.

(6) Ako osoba primljena u državnu službu ne počne raditi određenog dana, odnosno u slučaju odustanka izabranog kandidata od prijma u državnu službu, može se obaviti izbor između preostalih kandidata koji su zadovoljili na provedenom testiranju i intervjuu ili raspisati novi natječaj za popunjavanje radnog mjesta.“.

Članak 14.

Iza članka 52. dodaju se naslov i članak 52.a koji glase:

„Rješenje o izboru kandidata
Članak 52.a

(1) Za kandidata izabranog putem javnog natječaja ili internog oglasa, koji je državni službenik, umjesto rješenja o prijmu u državnu službu, donosi se rješenje o izboru kandidata, a po izvršnosti toga rješenja donosi se rješenje o rasporedu na radno mjesto.

(2) Na rješenje o izboru kandidata odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o rješenju o prijmu u državnu službu.“.

Članak 15.

U članku 53. stavku 3. broj: „6“ zamjenjuje se brojem: „3“.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Probni rad iz stavaka 1. – 3. ovoga članka produžit će se za vrijeme privremene nesposobnosti za rad, odnosno vrijeme korištenja rodiljnog ili roditeljskog dopusta sukladno posebnom zakonu.“.

U dosadašnjem stavku 4., koji postaje stavak 5., iza riječi: „popunjava“ dodaju se riječi: „putem internog oglasa,“, a riječi: „stavka 1. i 2.“ zamjenjuju se riječima: „stavaka 1. - 3.“.

Članak 16.

Članak 59. mijenja se i glasi:

„(1) Troškove prvog polaganja državnog stručnog ispita i popravaka u postupku prvog polaganja ispita snosi državno tijelo koje službenika upućuje na polaganje ispita.
 (2) Troškove drugog polaganja cijelog ispita i popravaka u postupku drugog polaganja ispita snosi državni službenik.“.

Članak 17.

U članku 60. stavku 2. riječi: „taj se rok može produžiti do dana kada službenik bude pozvan na polaganje ispita“ zamjenjuje se riječima: „taj će se rok produžiti do dana polaganja ispita“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) U slučaju privremene nesposobnosti za rad, korištenja rodiljnog ili roditeljskog dopusta, odnosno drugog opravdanog razloga, rok iz stavaka 1. i 2. ovoga članka može se produžiti za onoliko vremena koliko je trajala privremena nesposobnost za rad, odnosno drugi opravdani razlozi.“.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Zahtjev za produženje roka za polaganje državnog stručnog ispita službenik može podnijeti čelniku tijela najkasnije do isteka roka za polaganje državnog stručnog ispita.“.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Članak 18.

Članak 61. mijenja se i glasi:

„(1) Za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao, a koji nisu trajnjega karaktera, kao i radi zamjene duže vrijeme odsutnoga službenika, osobe se mogu primiti u državnu službu na određeno vrijeme dok traju privremeni poslovi ili poslovi čiji se opseg privremeno povećao, odnosno do povratka odsutnoga službenika.

(2) Za prijam u državnu službu na određeno vrijeme za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao potrebno je prethodno odobrenje središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

(3) Kod prijma u državnu službu na određeno vrijeme radi obavljanja privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao, državnog službenika se raspoređuje na odgovarajuće radno mjesto iz pravilnika o unutarnjem redu, neovisno o broju izvršitelja utvrđenom u uredbi o unutarnjem ustrojstvu i pravilniku o unutarnjem redu državnoga tijela.

(4) U slučaju predvidivog trajanja službe na određeno vrijeme od najmanje šest mjeseci, osobe se primaju uz obvezni probni rad u trajanju od dva mjeseca.

(5) Državna služba na određeno vrijeme za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao, može trajati najviše godinu dana.

(6) Osobe se u državnu službu na određeno vrijeme primaju putem oglasa, koji se objavljuje putem nadležne službe za zapošljavanje, na web-stranici državnog tijela koje raspisuje oglas i web-stranici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose. Rok za podnošenje prijave na oglas je osam dana od dana objave oglasa na web-stranici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

(7) Žalba protiv rješenja o prijmu u državnu službu na određeno vrijeme ne odgađa izvršenje rješenja.

(8) Za slobodno radno mjesto na određeno vrijeme oglas se ne mora objaviti ako u državnom tijelu ima službenika primljenih u državnu službu na određeno vrijeme koji ispunjavaju uvjete za to radno mjesto.

(9) Državna služba na određeno vrijeme ne može postati državna služba na neodređeno vrijeme.“.

Članak 19.

Iza članka 61. dodaju se naslov i članak 61.a koji glase:

„Stručno osposobljavanje bez zasnivanja radnog odnosa

Članak 61.a

(1) Osoba bez radnog iskustva može se primiti u državno tijelo na stručno osposobljavanje bez zasnivanja radnog odnosa, u trajanju vježbeničkog staža, sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka nije državni službenik.

(3) Po obavljenom stručnom osposobljavanju osoba iz stavka 1. ovoga članka može polagati državni stručni ispit.

(4) Troškove polaganja državnog stručnog ispita snosi državno tijelo u kojem se osoba nalazi na stručnom osposobljavanju.

(5) Prava, obveze i odgovornosti uređuju se ugovorom između državnog tijela i osobe koja se prima na stručno osposobljavanje.“.

Članak 20.

U članku 62. stavku 2. iza riječi: „pružatelje“ dodaje se riječ: „stručnih“.

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Odredba stavka 2. ovoga članka ne odnosi se na izdatke za pružatelje usluga izobrazbe državnih službenika koja se provodi temeljem Vladinog godišnjeg plana izobrazbe.“.

Članak 21.

U članku 63. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) Odlučivanje o rasporedu na radno mjesto te drugim pravima i obvezama državnih službenika kao i prestanku državne službe upravna je stvar.

(2) U upravnom postupku u kojem se odlučuje o upravnoj stvari iz stavka 1. ovoga članka postupa čelnik tijela ili službena osoba u čijem je opisu poslova vođenje tog postupka ili rješavanje o upravnoj stvari, sukladno propisima o ustrojstvu državnog tijela.“.

Stavak 3. briše se.

U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 3. riječ: „Konačna“ zamjenjuje se riječju: „Izvršna“.

Članak 22.

Naslov i članak 64. mijenjaju se i glase:

„Žalba

Članak 64.

Protiv rješenja iz članka 63. stavka 1. ovoga Zakona može se izjaviti žalba Odboru za državnu službu u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.“.

Članak 23.

U članku 66. iza stavka 6. dodaju se novi stavci 7. i 8. koji glase:

„(7) Predsjednika i članove Odbora ocjenjuje tajnik Vlade.

(8) Protiv rješenja iz stavka 7. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

Dosadašnji stavci 7. i 8. postaju stavci 9. i 10.

Članak 24.

U članku 67. stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Članak 25.

Iza članka 67. naslov: „10. Odjeljak – POSREDOVANJE U DRŽAVNOJ SLUŽBI“ i članci 68. – 73. brišu se.

Članak 26.

U članku 74. stavci 5. – 9. brišu se.

Dosadašnji stavak 10. postaje stavak 5.

Članak 27.

Iza članka 74. dodaju se naslov i članak 74.a koji glase:

„Radna mjesta rukovodećih državnih službenika koje imenuje Vlada

Članak 74.a

- (1) U kategoriji radnih mjesta rukovodećih službenika, na radna mjesta tajnika ministarstva, ravnatelja u ministarstvu, zamjenika tajnika Vlade, predstojnika ureda Vlade, zamjenika državnog tajnika središnjeg državnog ureda, zamjenika i pomoćnika ravnatelja državne upravne organizacije te predstojnika ureda državne uprave u jedinici područne (regionalne) samouprave, službenike imenuje i razrješava Vlada na temelju javnog natječaja.
- (2) Do provedbe javnog natječaja iz stavka 1. ovoga članka, a najduže na vrijeme od šest mjeseci, Vlada može za obavljanje poslova rukovodećeg državnog službenika ovlastiti državnog službenika koji ispunjava uvjete za imenovanje.
- (3) Rukovodećeg službenika iz stavka 1. ovoga članka Vlada će razriješiti:
 1. na osobni zahtjev,
 2. ako je proglašen odgovornim za tešku povredu službene dužnosti,
 3. ako je za prethodnu kalendarsku godinu ocijenjen ocjenom „zadovoljava“,
 4. nakon ukidanja ili promjene djelokruga ustrojstvene jedinice ili državnog tijela kojim upravlja,
 5. u slučaju prestanka državne službe u skladu sa zakonom.
- (4) Rješenje o razrješenju mora biti obrazloženo.
- (5) Protiv rješenja o razrješenju nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (6) Razriješeni rukovodeći državni službenik rasporediti će se na drugo odgovarajuće radno mjesto u državnom tijelu, za koje ispunjava uvjete, vodeći računa o njegovom stručnom znanju, vještinama, sposobnostima i dotadašnjem radnom iskustvu.
- (7) Ako nema radnog mjeseta na koje se razriješeni rukovodeći državni službenik može rasporediti, odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o stavljanju službenika na raspolaganje Vladi.“.

Članak 28.

U članku 76. stavku 1. riječi: „iste ili približne složenosti poslova“ zamjenjuju se riječima: „za koje je propisan isti stupanj obrazovanja i potrebno radno iskustvo u jednakom trajanju“.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Premještaj po potrebi službe temelji se na slobodnoj ocjeni čelnika tijela o potrebi da se državni službenik premjesti s jednog radnog mjeseta na drugo, a naročito u slučajevima: popunjavanja upražnjenog radnog mjeseta, čiji se poslovi moraju obavljati bez prekida, potrebe povećanja broja izvršitelja zbog povećanog opsega posla, bolje organizacije rada, potrebe za angažiranjem drugog državnog službenika na određenom radnom mjestu radi pravovremenog i efikasnijeg obavljanja određenih poslova i zadataka. Potreba službe mora biti obrazložena.“.

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Dosadašnji stavak 3. koji postaje stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Službenika se ne može bez njegove suglasnosti premjestiti iz jednog u drugo mjesto rada, koje je udaljeno više od 30 kilometara od mjeseta stanovanja državnog službenika, ako ima

više od 20 godina radnog staža ili ako bi se premještajem bitno pogoršale njegove obiteljske prilike.“.

Iza dosadašnjeg stavka 3. koji postaje stavak 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Kod premještaja na radno mjesto niže složenosti poslova službenik ima pravo na plaću radnog mjeseca s kojega se premješta ako je to za njega povoljnije, pod uvjetom da je za posljednje dvije godine ocijenjen ocjenama „izuzetan“ ili „primjeran“.“.

Članak 29.

U članku 80. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Službenika se po potrebi službe može privremeno premjestiti najduže na godinu dana, odnosno do povratka odsutnog službenika kojeg premješteni službenik zamjenjuje.“.

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Za vrijeme privremenog premještaja iz stavka 4. ovoga članka državno tijelo iz kojeg je službenik premješten ima pravo na povrat sredstava za plaću premještenog službenika od državnog tijela u koje je službenik premješten.“.

Članak 30.

Iza članka 80. dodaju se naslovi i članci 80.a i 80.b koji glase:

„Žalba nema odgodni učinak

Članak 80.a

Žalba protiv rješenja o premještaju ne odgađa izvršenje rješenja.

Upućivanje službenika na rad u drugo državno tijelo

Članak 80.b

(1) Državni službenik može po potrebi službe biti upućen na rad u drugo državno tijelo, u istom ili drugom mjestu rada, radi obavljanja poslova za koje se traže posebna znanja, vještine i sposobnosti ili obavljanja privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao, ali najduže na vrijeme od godinu dana.

(2) Za upućivanje na rad u drugo državno tijelo potreban je prethodni pisani sporazum čelnika tijela u kojem službenik radi i čelnika tijela u koje se službenik upućuje na rad.

(3) Primjerak sporazuma iz stavka 2. ovoga članka dostavlja se središnjem tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose.

(4) Državni službenik iz stavka 1. ovoga članka prava iz službe ostvaruje u državnom tijelu iz kojega je upućen na rad.

(5) Kod upućivanja državnog službenika na rad u drugo državno tijelo, u drugo mjesto rada koje je udaljeno više od 100 kilometara od mjesta njegovog stanovanja, odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 77. ovoga Zakona.

(6) Za vrijeme obavljanja poslova iz stavka 1. ovoga članka, državno tijelo iz kojeg je službenik upućen na rad u drugo državno tijelo ima pravo na povrat sredstava za plaću službenika od državnog tijela u koje je službenik upućen na rad.“.

Članak 31.

U članku 81. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Radi obavljanja privremenih poslova koji zahtijevaju posebne vještine i stručno iskustvo državni službenik može se uputiti na rad izvan državne službe u upravna tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe s javnim ovlastima u Republici Hrvatskoj, međunarodne organizacije ili na rad u međunarodnim projektima.“.

U stavku 2. riječi: „u struci“ zamjenjuju se riječima: „na odgovarajućim poslovima“.

Članak 32.

Iznad članka 82. naslov 7. Dijela mijenja se i glasi:

„7. Dio
OCJENJIVANJE DRŽAVNIH SLUŽBENIKA“.

Članak 33.

Naslov i članak 82. mijenjaju se i glase:

„Ocenjivačko razdoblje

Članak 82.

- (1) Državni službenici ocjenjuju se svake godine najkasnije do 28. veljače za prethodnu kalendarsku godinu.
- (2) Ne ocjenjuju se državni službenici koji su u prethodnoj kalendarskoj godini radili manje od šest mjeseci, bez obzira na razloge, te službenici na probnom radu.“.

Članak 34.

Članak 83. mijenja se i glasi:

„Svrha ocjenjivanja državnih službenika je poticanje državnih službenika na kvalitetno i učinkovito izvršavanje službenih zadaća, poštivanje službene dužnosti i osobno ponašanje u skladu s Etičkim kodeksom državnih službenika te utvrđivanje njihovog doprinosa u obavljanju poslova kao kriterija za nagrađivanje i napredovanje u državnoj službi.“.

Članak 35.

Naslov i članak 84. mijenjaju se i glase:

„Ocjene

Članak 84.

- (1) Državni službenik ocjenjuje se ocjenom „USPJEŠAN“, ako pokazuje potrebnu razinu stručnosti i kompetencija, čiji rad i poštivanje službene dužnosti osiguravaju pouzdano obavljanje službe, koji svoje službene zadatke obavlja pravovremeno i u skladu s pravilima struke, a pogreške u radu i postupanju su zanemarive.

(2) Državni službenik može biti ocijenjen višom ocjenom od ocjene iz stavka 1. ovoga članka i to:

- a) ocjenom „PRIMJERAN“, ako pokazuje visoku razinu stručnosti i kompetencija, čiji rad i poštivanje službene dužnosti osiguravaju prvorazredno obavljanje službe, koji pored ispunjavanja uvjeta za ocjenu iz stavka 1. ovoga članka, daje korisne prijedloge za unaprjeđenje službe ili pokazuje iznimnu motivaciju za rad te postiže rezultate u radu bolje od predviđenih za radno mjesto na koje je raspoređen;
- b) ocjenom „IZUZETAN“, ako pored ispunjavanja uvjeta za ocjenu iz podstavka a) ovoga članka, obavlja poslove u opsegu znatno većem od uobičajenog ili je inovativan i kreativan te aktivno sudjeluje u unaprjeđenju upravnog područja ili se dodatno angažira u upravnom području u kojem je zaposlen odnosno upravnom području iz djelokruga državnog tijela, radom na poslovima i izvan opisa poslova radnog mesta ili objavlјivanjem stručnih radova ili publikacija ili sudjelovanjem kao predavač na stručnim savjetovanjima ili seminarima ili kao trener na radionicama u organiziranim programima izobrazbe sukladno ovom Zakonu, čime doprinosi svom osobnom profesionalnom razvoju i unaprjeđenju rada u odgovarajućem upravnom području.

(3) Državni službenik može biti ocijenjen nižom ocjenom od ocjene iz stavka 1. ovoga članka i to:

- a) ocjenom „ZADOVOLJAVA“, ako pokazuje nižu razinu stručnosti i kompetencija od potrebne za uredno izvršavanje službenih zadataka, čiji rad i poštivanje službene dužnosti osiguravaju najmanju moguću mjeru prihvatljivih standarda kvalitete rada i preciznosti u obavljanju službe, koji ima pogreške u radu i postupanju, odnosno koji službene zadatke bez opravdanog razloga obavlja izvan rokova ili protivno pravilima struke, na čiji rad i postupanje nadređeni službenik ima primjedbe;
- b) ocjenom „NE ZADOVOLJAVA“, ako ne pokazuje potrebnu stručnost i kompetencije za ostvarivanje minimuma standarda kvalitete rada te pouzdanog i prihvatljivog obavljanja službe, koji ima značajne pogreške u radu ili postupanju, odnosno koji službene zadaće učestalo izvršava izvan rokova ili protivno pravilima struke te ne pokazuje interes za kvalitetu svog rada unatoč tome što nadređeni službenik ili čelnik tijela ima primjedbe na njegov rad i što ga upozorava na propuste i nepravilnosti, pod uvjetom da je najkasnije tri mjeseca prije isteka ocjenjivačkog razdoblja pisanim putem upozoren na mogućnost dobivanja negativne ocjene te ni nakon toga nije otklonio propuste i nepravilnosti u radu.“.

Članak 36.

Naslov i članak 85. mijenjaju se i glase:

„Postupak ocjenjivanja do donošenja rješenja

Članak 85.

(1) Državnog službenika ocjenjuje se na temelju pokazane učinkovitosti rada, uspoređivanjem opsega, kvalitete i rokova izvršenja poslova s opisom poslova njegovog radnog mesta i radnim planovima državnog tijela, uzimajući u obzir poštivanje službene dužnosti i osobno ponašanje državnog službenika tijekom kalendarske godine.

(2) Prijedlog ocjene daje neposredno nadređeni državni službenik. Prijedlog ocjene mora biti obrazložen.

(3) Prijedlog ocjene daje se na uvid državnom službeniku. Ako državni službenik nije zadovoljan predloženom ocjenom, ima pravo dati primjedbu nadređenom službeniku, koji je dužan tu primjedbu razmotriti zajedno sa službenikom.

(4) Prijedlog ocjene dostavlja se po hijerarhijskom redu svima koji su državnom službeniku nadređeni, zaključno sa službenom osobom ovlaštenom za donošenje rješenja o ocjeni. Nadređeni službenici daju mišljenje o prijedlogu ocjene, a ako se ne slažu s prijedlogom, moraju navesti razloge za to i predložiti ocjenu državnog službenika.

(5) Postupak ocjenjivanja, kriterije za ocjenjivanje i sadržaj obrasca o ocjenjivanju službenika propisuje Vlada uredbom.“.

Članak 37.

Naslov i članak 86. mijenjaju se i glase:

,,Rješenje o ocjeni

Članak 86.

(1) O ocjeni se donosi rješenje.

(2) Rješenje o ocjeni donosi čelnik tijela ili službena osoba ovlaštena za donošenje rješenja o ocjeni, uzimajući u obzir prijedlog neposredno nadređenog državnog službenika kao i mišljenja ostalih hijerarhijski nadređenih službenika.

(3) Državnog službenika kojem je čelnik tijela jedini nadređeni, ocijenit će čelnik tijela neposredno.

(4) Ocjena mora biti obrazložena.

(5) Službenik u žalbi protiv rješenja o ocjeni mora navesti razloge zbog kojih rješenje pobija i priložiti odgovarajuće dokaze na kojima žalbu temelji.“.

Članak 38.

Naslov i članak 87. mijenjaju se i glase:

,,Utjecaj ocjene državnog službenika

Članak 87.

(1) Ocjena državnog službenika uzima se u obzir kod utvrđivanja:

- a) potrebe izobrazbe državnih službenika,
- b) uvjeta za napredovanje,
- c) uvjeta za promicanje,
- d) uvjeta za upućivanje državnog službenika na rad izvan državne službe,
- e) uvjeta za korištenje plaćenog studijskog dopusta.

(2) Ocjena državnog službenika uzima se u obzir prilikom izricanja kazni za povrede službene dužnosti.“.

Članak 39.

Naslov i članak 88. mijenjaju se i glase:

,,Negativna ocjena

Članak 88.

(1) Državnog službenika koji je ocijenjen ocjenom „zadovoljava“, upućuje se na dodatno stručno ospozobljavanje ili se premješta na drugo radno mjesto iste ili niže složenosti poslova, unutar istog stupnja obrazovanja.

(2) Državnom službeniku koji je ocijenjen ocjenom „ne zadovoljava“ prestaje državna služba po sili zakona, danom izvršnosti rješenja o ocjenjivanju.“.

Članak 40.

Naslov i članak 89. mijenjaju se i glase:

„Unošenje ocjene državnog službenika u osobni očevidnik

Članak 89.

Ocjena državnog službenika unosi se u osobni očevidnik državnog službenika.“.

Članak 41.

Članak 90. mijenja se i glasi:

,,(1) Napredovanje u državnoj službi ostvaruje se rasporedom državnog službenika na više radno mjesto unutar iste kategorije ili prelaskom u višu kategoriju radnog mjesta.

(2) Državni službenik može napredovati redovito ili izvanredno.

(3) Državni službenik može redovito napredovati u državnoj službi ako:

- a) je jedanput ocijenjen ocjenom „izuzetan“ ili najmanje dva puta uzastopno ocjenom „primjeran“ ili najmanje tri puta uzastopno ocjenom „uspješan“ ili višom ocjenom,
- b) postoji slobodno radno mjesto propisano pravilnikom o unutarnjem redu, na koje se službenik u postupku napredovanja može rasporediti,
- c) ispunjava uvjete za raspored na radno mjesto.

(4) Kod napredovanja se uzimaju u obzir posljednje dobivene ocjene.

(5) Državni službenik koji ne ispunjava uvjet radnog iskustva na odgovarajućim poslovima može izvanredno napredovati u državnoj službi, ako ispunjava uvjete za izvanredno napredovanje propisane uredbom Vlade kojom se uređuje napredovanje državnih službenika.

(6) Načini i uvjeti napredovanja pobliže se uređuju uredbom Vlade.“.

Članak 42.

Članak 92. mijenja se i glasi:

,,(1) Svi državni službenici dužni su trajno unaprjeđivati znanja, vještine i sposobnosti potrebne za obavljanje poslova svog radnog mjesta te sudjelovati u organiziranim programima izobrazbe na koje su upućeni od strane državnog tijela ili im je pohađanje pojedinih programa izobrazbe odobreno.

(2) Državnim službenicima može se dopustiti da sudjeluju u specijaliziranim obrazovnim programima izvan državne službe kako bi usavršili svoje stručne sposobnosti značajne za obavljanje poslova u državnom tijelu u kojem su zaposleni ili državnoj službi općenito.“.

Članak 43.

Članak 93. mijenja se i glasi:

,,(1) Programi izobrazbe državnih službenika mogu biti zajednički ili posebni.

(2) Zajednički programi izobrazbe su programi izobrazbe namijenjeni svim državnim službenicima, neovisno o tijelu u kojem su zaposleni, a mogu biti opći, ako sadržaj programa

izobrazbe obuhvaća više upravnih područja, i specijalistički, ako sadržaj programa izobrazbe obuhvaća samo jedno upravno područje.

(3) Kategorije zajedničkih programa izobrazbe su:

1. Uvodni programi namijenjeni novim državnim službenicima;
2. Specijalistički programi namijenjeni pojedinim grupama državnih službenika;
3. Programi osobnog usavršavanja;
4. Programi usavršavanja državnih službenika koji žele napredovati u višu kategoriju državnih službenika;
5. Programi izobrazbe rukovodećih državnih službenika;
6. Programi izobrazbe koji nisu razvrstani u navedene kategorije (ostali programi).

(4) Programe izobrazbe u pravilu organiziraju Državna škola za javnu upravu i posebna ustrojstvena jedinica u središnjem tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose, sukladno Planu izobrazbe državnih službenika koji na prijedlog središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose svake godine donosi Vlada Republike Hrvatske.

(5) Posebni programi izobrazbe su programi izobrazbe namijenjeni isključivo državnim službenicima zaposlenima u istom državnom tijelu, a mogu biti opći i specijalistički, ovisno o tome obuhvaća li sadržaj više upravnih područja ili se radi o izobrazbi iz jednog upravnog područja.

(6) Posebne programe izobrazbe mogu, pored institucije iz stavka 4. ovoga članka, samostalno organizirati resorna središnja tijela državne uprave.

(7) Oblici, način i uvjeti izobrazbe državnih službenika uređuju se uredbom Vlade.“.

Članak 44.

U članku 94. stavku 1. riječi: „pohađanje izobrazbe“ zamjenjuju se riječima: „pohađanje programa izobrazbe na koje su upućeni od strane državnog tijela ili programa izobrazbe čije im je pohađanje odobreno“.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Vrijeme provedeno na izobrazbi smatra se vremenom provedenim na radu.“.

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 3. i 4.

Članak 45.

Naslov i članak 95. mijenjaju se i glase:

„Studijski dopust

Članak 95.

(1) Državni službenik nakon odraćenog probnog rada u državnoj službi ima pravo podnijeti zahtjev za plaćeni ili neplaćeni studijski dopust za obrazovanje na stručnim ili sveučilišnim studijima u zemlji ili inozemstvu, u pravilu, u trajanju od najviše jedne akademske godine.

(2) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka mora se priložiti program studija i plan studijskog dopusta s jasnom naznakom ukupnog trajanja studijskog dopusta i pojedinih razdoblja u kojima ga planira koristiti.

(3) Studijski dopust odobrava čelnik tijela uz prethodnu suglasnost središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose na program studijskog dopusta.

(4) Program studijskog dopusta mora odgovarati području rada, a svrha programa mora biti poboljšanje stručnosti državnog službenika.

(5) Tijekom plaćenog studijskog dopusta, državni službenik ima pravo na naknadu plaće u visini osnovne plaće radnog mesta na koje je raspoređen, bez dodataka. Troškovi obrazovanja podmiruju se iz državnog proračuna.

(6) Nakon isteka studijskog dopusta državni službenik ima se pravo vratiti na isto ili drugo odgovarajuće radno mjesto u državnom tijelu.

(7) Po završetku plaćenog studijskog dopusta državni službenik je dužan ostati u službi najmanje dvostruko vremena od vremena koliko je trajalo obrazovanje na koje je upućen. Ako službenik u tom razdoblju bude upućen na novo obrazovanje, razdoblje novoga obrazovanja ne uračunava se u vrijeme koje je službenik dužan ostati u službi.

(8) Ako državni službenik po završetku obrazovanja ne ostane u službi u vremenu utvrđenom u stavku 7. ovoga članka, dužan je vratiti cjelokupni iznos sredstava utrošen za njegovo obrazovanje.

(9) Ako državni službenik ne završi program obrazovanja na koji je upućen, dužan je vratiti cjelokupan iznos sredstava utrošen za njegovo obrazovanje, osim u slučajevima prestanka državne službe po sili zakona iz članka 131. stavka 1. i članka 137. stavka 1. podstavaka a), b) i c).“.

Članak 46.

Iza članka 96. dodaju se naslov i članak 96.a koji glase:

„Odgovornost sindikalnog povjerenika za povredu službene dužnosti

Članak 96.a

(1) Sindikalni povjerenik ne može zbog obavljanja sindikalne aktivnosti biti pozvan na odgovornost niti doveden u nepovoljniji položaj u odnosu na druge službenike i namještenike.

(2) Obavljanje sindikalne aktivnosti sindikalnog povjerenika ne smije utjecati na uredno obavljanje poslova na kojima radi i ne može biti razlog za nepoštivanje propisa ili neizvršavanje zakonitih naloga i uputa čelnika tijela ili nadređenog službenika.

(3) Protiv sindikalnog povjerenika ne može se bez suglasnosti Sindikata pokrenuti postupak zbog povrede službene dužnosti.“.

Članak 47.

Članak 98. mijenja se i glasi:

„Lake povrede službene dužnosti su:

1. učestalo zakašnjavanje na posao ili raniji odlazak s posla,
2. neopravданo zakašnjenje na posao preko sat vremena dnevno,
3. učestalo prekoračenje vremena propisanog za odmor (stanku) ili korištenje prava na odmor (stanku) izvan propisanog vremena bez opravdanog razloga,
4. napuštanje radnih prostorija tijekom radnog vremena bez odobrenja nadređenog službenika,
5. neuredno čuvanje spisa, podataka ili druge povjerene dokumentacije,
6. neopravdan izostanak s posla jedan dan,
7. neobavješćivanje nadređenog službenika o sprječenosti dolaska na posao u roku od 24 sata bez opravdanih razloga,
8. ponašanje državnog službenika protivno Etičkom kodeksu državnih službenika, koje ne nanosi štetu ugledu službe,
9. neizvršenje ili nepravovremeno izvršenje službene zadaće bez opravdanog razloga,

10. nesavjesno ili nemarno izvršenje službene zadaće ili izvršenje službene zadaće protivno pravilima struke,
11. druge lake povrede službene dužnosti koje su propisane zakonom, uredbom Vlade ili pravilnikom čelnika tijela.“.

Članak 48.

Članak 99. mijenja se i glasi:

,,(1) Teške povrede službene dužnosti su:

1. neizvršavanje, nesavjesno, nepravodobno ili nemarno izvršavanje službenih obveza,
 2. nezakoniti rad ili propuštanje poduzimanja mjera ili radnji na koje je službenik ovlašten radi sprječavanja nezakonitosti,
 3. davanje netočnih podataka kojima se utječe na donošenje odluka nadležnih tijela ili time nastaju druge štetne posljedice,
 4. zlouporaba položaja ili prekoračenje ovlasti u službi,
 5. odbijanje izvršenja naloga, ako za to ne postoje opravdani razlozi,
 6. neovlaštena послуга или neodgovorno korištenje sredstava povjerenih za rad ili u vezi s radom,
 7. odavanje službene ili druge tajne u vezi s obavljanjem državne službe,
 8. zlouporaba obveze državnog službenika na prijavljivanje opravdane sumnje na korupciju,
 9. povreda prava na zaštitu anonimnosti državnog službenika koji prijavi opravdanu sumnju na korupciju,
 10. ograničavanje ili uskraćivanje prava utvrđenih ovim Zakonom službeniku koji odgovornim osobama ili nadležnim tijelima prijavi sumnju na korupciju ili zlostavljanje tog službenika,
 11. obavljanje djelatnosti koja je u suprotnosti s poslovima radnog mjesta ili bez prethodnog odobrenja čelnika tijela,
 12. uporaba krivotvorene isprave u cilju ostvarivanja prava u službi,
 13. ponašanje suprotno Etičkom kodeksu državnih službenika, koje nanosi štetu ugledu službe,
 14. neopravdan izostanak s posla od dva do četiri dana uzastopno,
 15. tri puta izrečena kazna za lake povrede službene dužnosti počinjene u razdoblju od dvije godine,
 16. otuđenje te oštećenje ili uništenje imovine državnog tijela hotimično ili krajnjom nepažnjom,
 17. dolazak na posao pod utjecajem alkohola, droga ili drugih sredstava ovisnosti ili dovođenje pod utjecaj alkohola, droga ili drugih sredstava ovisnosti za vrijeme radnog vremena ili odbijanje testiranja na alkohol ili droge,
 18. druge teške povrede službene dužnosti koje su propisane zakonom.
- (2) Smatra se da je državni službenik pod utjecajem alkohola ako u organizmu ima alkohola iznad 0,50 g/kg, odnosno odgovarajući iznos miligrama u litri izdahnutog zraka.
- (3) Prisutnost alkohola u organizmu utvrđuje se analizom krvi ili urina ili mjeranjem količine alkohola u litri izdahnutog zraka ili liječničkim pregledom ili drugim metodama i aparatima.
- (4) Smatra se da je državni službenik pod utjecajem droga ako u organizmu ima drogu.
- (5) Smatra se da službenik u organizmu ima drogu ako se prisutnost droga utvrdi odgovarajućim sredstvima ili uređajima ili liječničkim pregledom ili analizom krvi ili urina.

(6) Testiranje na alkohol i droge provest će se samo ako se osnovano sumnja da je državni službenik pod utjecajem alkohola ili droga.

(7) Na postupak testiranja na alkohol i droge državnih službenika koji se nalaze u programu liječenja, odvikavanja ili rehabilitacije od ovisnosti te u izvanbolničkom tretmanu liječenja od ovisnosti i/ili na supstitucijskoj terapiji, primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje zaštita na radu.“.

Članak 49.

U članku 101. stavku 1. riječi: „od kojih se predsjednik i najmanje jedan član imenuju iz reda sudaca“ zamjenjuju se riječima: „koji se imenuju iz reda diplomiranih pravnika, odnosno osoba koje su završile sveučilišni diplomski studij prava“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„Viši službenički sud ima predsjednika i najmanje deset članova koji se imenuju iz reda diplomiranih pravnika, odnosno osoba koje su završile sveučilišni diplomski studij prava. Predsjednik i najmanje dva člana imenuju se iz reda sudaca.“.

U stavku 4. druga rečenica mijenja se i glasi: „Vijeću Višeg službeničkog suda uvijek predsjeda član imenovan iz reda sudaca.“.

Članak 50.

U članku 107. stavci 2. - 4. mijenjaju se i glase:

„(2) Iznimno, rasprava se može održati i bez nazočnosti službenika protiv kojega se vodi postupak, ako je službenik dva puta uzastopno uredno pozvan, a pozivu se nije odazvao niti je opravdao svoj nedolazak te službenički sud ocijeni da se na temelju provedenih dokaza može utvrđivati odgovornost službenika za tešku povredu službene dužnosti za koju se tereti.

(3) Rasprava se može održati bez nazočnosti službenika protiv kojega se vodi postupak samo pod uvjetom da mu je uredno dostavljen zahtjev za pokretanje postupka.

(4) Ako su na temelju usmene rasprave, održane sukladno stavcima 1. - 3. ovoga članka, utvrđene sve činjenice bitne za odlučivanje, službenički sud donijet će odluku o zahtjevu.“.

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Kod odlučivanja o odgovornosti službenika službenički sud nije vezan pravnom kvalifikacijom teške povrede službene dužnosti navedenom u zahtjevu za pokretanje postupka.“.

Članak 51.

Iza članka 107. dodaju se naslov i članak 107.a koji glase:

„Donošenje odluke o odgovornosti nakon prestanka državne službe

Članak 107.a

(1) Ako je državnom službeniku prestala državna služba nakon pokretanja postupka zbog teške povrede službene dužnosti, službenički sud nastaviti će vođenje postupka i na osnovi utvrđenog činjeničnog stanja donijeti odluku o odgovornosti za tešku povredu službene dužnosti.

(2) Ako službenički sud utvrdi odgovornost za tešku povredu službene dužnosti osobe iz stavka 1. ovoga članka, s obzirom na okolnosti slučaja, izreći će zabranu prijma u državnu službu na vrijeme od jedne do četiri godine.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ako službenički sud utvrdi da je počinjena teška povreda službene dužnosti koja ima obilježja korupcije ili otuđenja državne imovine izreći će zabranu prijma u državnu službu u razdoblju od četiri godine.“.

Članak 52.

U članku 108. stavku 2. riječ: „osam“ zamjenjuje se brojem; „15“, a riječ: „primitka“ zamjenjuje se riječju: „dostave“.

U stavku 3. riječ: „osam“ zamjenjuje se brojem: „15“, a riječ: „primitka“ zamjenjuje se riječju: „dostave“.

Stavak 4. briše se.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 4.

Članak 53.

Članak 109. mijenja se i glasi:

„(1) Pravo na pokretanje postupka zbog lake povrede službene dužnosti zastarijeva u roku od tri mjeseca od dana saznanja za počinjenu povredu i počinitelja, a najkasnije u roku šest mjeseci od dana kada je povreda počinjena. Ako u roku od godine dana od pokretanja postupka ne bude donesena izvršna odluka, postupak će se obustaviti zbog zastare vođenja postupka.

(2) Pravo na pokretanje postupka zbog teške povrede službene dužnosti zastarijeva u roku od godine dana od dana saznanja za počinjenu povredu i počinitelja, a najkasnije u roku od tri godine od dana kada je povreda počinjena. Ako u roku od tri godine od dana pokretanja postupka ne bude donesena izvršna odluka, postupak će se obustaviti zbog zastare vođenja postupka.

(3) Rokovi za donošenje izvršne odluke iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne teku za vrijeme privremene spriječenosti službenika za rad.

(4) Zastara vođenja postupka prekida se svakom postupovnom radnjom nadležnog tijela usmjerrenom ka odlučivanju o odgovornosti za povredu službene dužnosti ili zakonitosti i ustavnosti rješenja te nakon svakog prekida, zastarni rok počinje iznova teći.

(5) Apsolutna zastara vođenja postupka nastupa protekom dvostruko vremena koliko je prema zakonu propisana zastara vođenja postupka zbog povrede službene dužnosti.“.

Članak 54.

U članku 110. stavci 2. - 7. mijenjaju se i glase:

„(2) Za teške povrede službene dužnosti mogu se izreći sljedeće kazne:

- a) novčana kazna na vrijeme od jednog do šest mjeseci, u mjesecnom iznosu od 10 do 20% ukupne plaće isplaćene službeniku u mjesecu u kojem je kazna izrečena,
- b) premještaj na drugo radno mjesto niže složenosti poslova istog stupnja obrazovanja,
- c) prestanak državne službe.

(3) Državni službenik kojem je utvrđena odgovornost za tešku povredu službene dužnosti ne može se promicati i napredovati u službi u roku od dvije godine od dana izvršnosti rješenja o odgovornosti.

(4) Državnom službeniku koji je u roku godine dana od izvršnosti rješenja o utvrđivanju odgovornosti za tešku povredu službene dužnosti počini novu tešku povredu službene dužnosti, prestaje državna služba po sili zakona danom izvršnosti rješenja kojim je utvrđena odgovornost službenika za novu tešku povredu službene dužnosti.

(5) Državnom službeniku obvezno se izriče kazna prestanka državne službe iz stavka 1. točke c) ovoga članka ako bude proglašen odgovornim za tešku povredu službene dužnosti koja ima obilježja korupcije.

(6) Zbroj novčanih kazni izrečenih u jednom mjesecu za lake i teške povrede službene dužnosti ne može iznositi više od 30% ukupne plaće isplaćene službeniku u tom mjesecu.

(7) Kazna premještaja na drugo radno mjesto niže složenosti poslova istog stupnja obrazovanja može se izreći samo ako postoji slobodno radno mjesto u državnom tijelu.“.

Iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:

„(8) Kazne izrečene u postupku zbog povrede službene dužnosti izvršava nadležna služba u državnom tijelu u kojem je službenika zaposlen.“.

Članak 55.

U članku 113. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Protiv rješenja o udaljenju iz službe službenik može izjaviti žalbu nadležnom službeničkom sudu u roku od 15 dana od dostave rješenja.“.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Odluka službeničkog suda o žalbi je izvršna danom dostave rješenja stranci.“.

Članak 56.

U članku 127. stavku 1. riječi: „poslovima koje su od tada obavljali“ zamjenjuju se riječima: „njihovom stručnom znanju, vještinama, sposobnostima, dotadašnjem radnom iskustvu i rezultatima u radu.“.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Državnog službenika se kod rasporeda iz stavka 1. ovoga članka ne može bez njegove suglasnosti raspoređiti u drugo mjesto rada, koje je udaljeno više od 30 kilometara od mjesta njegova stanovanja, ako službenik ima više od 20 godina radnog staža ili ako bi se premještajem bitno pogoršale njegove obiteljske prilike.“.

Dosadašnji stavci 2. - 5. postaju stavci 3. - 6.

U dosadašnjem stavku 2. koji postaje stavak 3. druga rečenica briše se.

Članak 57.

Iza članka 127. dodaju se naslov i članak 127.a koji glase:

„Žalba protiv rješenja o stavljanju na raspolaganje

Članak 127.a

Žalba protiv rješenja o stavljanju službenika na raspolaganje ne odgađa izvršenje rješenja.“.

Članak 58.

Naslov i članak 129. mijenjaju se i glase:

„Prava i obveze službenika na raspolaganju

Članak 129.

- (1) Za vrijeme trajanja raspolaganja državni službenik dužan je obavljati poslove po nalogu čelnika tijela ili osobe koju on za to ovlasti, u skladu sa stečenim stupnjem obrazovanja.
- (2) Za vrijeme trajanja raspolaganja državni službenik ostvaruje pravo na plaću u visini plaće isplaćene u mjesecu koji je prethodio stavljanju na raspolaganje.
- (3) Državni službenik stavljen na raspolaganje ostvaruje pravo na plaću i druga prava iz službe u državnom tijelu u kojem je doneseno rješenje o stavljanju na raspolaganje.“.

Članak 59.

Iza članka 131. dodaju se naslov i članak 131.a koji glase:

Profesionalna nesposobnost za rad

Članak 131.a

- (1) Državni službenik kojemu je na temelju posebnih propisa utvrđena profesionalna nesposobnost za rad, rasporedit će se na drugo radno mjesto za koje ispunjava propisane uvjete, u skladu s preostalom radnom sposobnošću.
- (2) Ukoliko u državnom tijelu nema radnog mjesta na koje se službenik iz stavka 1. ovoga članka može rasporediti, odgovarajuće se primjenjuju odredbe općih propisa o radu.“.

Članak 60.

U članku 136. stavku 1. riječ: „konačnosti“ zamjenjuje se riječju: „izvršnosti“.

Članak 61.

Iza članka 136. dodaju se naslov i članak 136.a koji glase:

„Izvanredni otkaz

Članak 136.a

- (1) Čelnik tijela može državnom službeniku otkazati službu izvanrednim otkazom ako je na temelju utvrđenih činjenica očito da je službenik počinio osobito tešku povredu službene dužnosti koja:

- a) ima obilježja korupcije,
- b) ima za posljedicu znatnu materijalnu ili nematerijalnu štetu za državno tijelo, pravne osobe ili građane ili zaštitu javnog interesa,
- c) dovodi u pitanje život i fizički integritet građana,

- d) dovodi u pitanje redovito izvršavanje poslova državnog tijela.
- (2) Za izvanredni otkaz zbog povrede službene dužnosti iz stavka 1. točke a), b) i c) ovoga članka nije potrebno prethodno pisano upozorenje.
- (3) Prije izvanrednog otkaza zbog povrede službene dužnosti iz stavka 1. točke d) ovoga članka,
- čelnik tijela ili nadređeni službenik dužan je pisanim putem upozoriti službenika na nepravilnosti u radu i ostaviti mu rok od mjesec dana za otklanjanje nepravilnosti,
 - ako službenik u ostavljenom roku ne otkloni nepravilnosti u radu, čelnik tijela ili nadređeni službenik ponovno će ga pisanim putem upozoriti na nepravilnosti i ukazati mu na mogućnost izvanrednog otkaza ako nepravilnosti ne otkloni u dalnjem roku od mjesec dana.
- (4) Ako službenik ni nakon drugog pisanog upozorenja iz stavka 3. ovoga članka povjerene poslove ne obavlja sukladno odredbama ovoga Zakona, čelnik tijela otkazat će mu službu izvanrednim otkazom.
- (5) Službenika će se udaljiti iz službe danom dostave rješenja o izvanrednom otkazu.
- (6) Na udaljenje iz službe iz stavka 5. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 113. i 114. ovoga Zakona.
- (7) Protiv rješenja o izvanrednom otkazu može se izjaviti žalba Odboru za državnu službu. Postupak po žalbi je hitan. Odbor za državnu službu dužan je odlučiti o žalbi u roku od 30 dana od dana primitka žalbe.
- (8) Državna služba prestaje danom izvršnosti rješenja o izvanrednom otkazu.“.

Članak 62.

Članak 137. mijenja se i glasi:

„Državnom službeniku prestaje državna služba po sili zakona:

1. smrću,
2. dostavom pravomoćnog rješenja o priznanju prava na invalidsku mirovinu zbog opće nesposobnosti za rad,
3. kad navrši 65 godina života i najmanje 15 godina mirovinskog staža – posljednjeg dana godine u kojoj su ostvareni ti uvjeti,
4. kad je osuđen na bezuvjetnu kaznu zatvora u trajanju dužem od 6 mjeseci – danom saznanja za pravomoćnost presude,
5. kad je osuđen za kazneno djelo koje je zapreka za prijam u državnu službu sukladno članku 49. stavku 1. točki a) ovoga Zakona – danom pravomoćnosti presude,
6. kad neopravdano izostane s rada pet radnih dana uzastopce – danom napuštanja službe, odnosno prvog dana odsutnosti s rada,
7. ako ne položi državni stručni ispit u propisanom roku – istekom roka u kojem je bio obvezan položiti državni stručni ispit,
8. ako se sazna da u vrijeme prijma u državnu službu nije ispunjavao uvjete za prijam u državnu službu propisane ovim ili drugim zakonom ili da je u vrijeme prijma u državnu službu postojala zapreka za prijam u državnu službu propisana ovim Zakonom – danom saznanja za to,
9. kad mu je izrečena kazna prestanka državne službe zbog teške povrede službene dužnosti – danom izvršnosti rješenja službeničkog suda,
10. ako se kod premještaja ne javi na novu dužnost u utvrđenom roku – danom kojim se morao javiti na dužnost,
11. ako je ocijenjen ocjenom „ne zadovoljava“ – danom izvršnosti rješenja o ocjenjivanju,

12. u drugim slučajevima utvrđenim zakonom.“.

Članak 63.

Iza članka 139. dodaju se naslovi i članci 139.a, 139.b i 139.c koji glase:

„Odgovornost za povrede radne dužnosti Članak 139.a

Na udaljenje s rada i odgovornost namještenika za povrede radne dužnosti odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o udaljenju iz službe te odgovornosti državnih službenika za povrede službene dužnosti.

Ocenjivanje namještenika Članak 139.b

- (1) Na ocenjivanje namještenika odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o ocenjivanju državnih službenika.
- (2) Ocjenjivanje namještenika nije upravna stvar.
- (3) O ocjeni se odnosi odluka.
- (4) Namještenik koji smatra da mu je odlukom iz stavka 3. ovoga članka povrijeđeno neko pravo iz radnog odnosa, ima pravo na sudsku zaštitu sukladno općim propisima o radu.

Ocjene namještenika Članak 139.c

- (1) Namještenik se ocjenjuje ocjenom „USPJEŠAN“, ako ima potrebnu razinu znanja i stručnosti, čiji rad i poštivanje radne dužnosti osiguravaju pouzdano obavljanje poslova radnog mjeseta, odnosno koji svoje službene zadatke obavlja pravovremeno i u skladu s pravilima struke, a pogreške u radu i postupanju su zanemarive.
- (2) Namještenik može biti ocijenjen višom ocjenom od ocjene iz stavka 1. ovoga članka i to ocjenom „PRIMJERAN“, ako ima visoku razinu znanja i stručnosti, čiji rad i poštivanje radne dužnosti osiguravaju prvorazredno obavljanje poslova radnog mjeseta, koji, pored ispunjavanja uvjeta za ocjenu iz stavka 1. ovoga članka, daje korisne prijedloge za unaprjeđenje rada i pokazuje iznimnu motivaciju za rad te postiže rezultate u radu bolje od predviđenih za radno mjesto na koje je raspoređen te nema pogrešaka u radu i postupanju.
- (3) Namještenik može biti ocijenjen nižom ocjenom od ocjene iz stavka 1. ovoga članka i to:
 - a) ocjenom „ZADOVOLJAVA“, ako pokazuje nižu razinu znanja i stručnosti, čiji rad i poštivanje radne dužnosti osiguravaju najmanju moguću mjeru prihvatljivih standarda kvalitete rada i preciznosti u obavljanju poslova radnog mjeseta, koji ima više pogrešaka u radu i postupanju, odnosno koji radne zadatke bez opravdanog razloga obavlja izvan rokova ili protivno pravilima struke, na čiji rad i postupanje nadređeni službenik ima primjedbe;
 - b) ocjenom „NE ZADOVOLJAVA“ ako ne pokazuje potrebno znanje i stručnost za ostvarivanje minimuma standarda kvalitete rada te pouzdanog i prihvatljivog obavljanja poslova radnog mjeseta, koji ima značajne pogreške u radu ili postupanju, odnosno koji radne zadaće učestalo obavlja izvan rokova ili protivno pravilima struke te ne pokazuje interes za kvalitetu svog rada unatoč tome što nadređeni službenik ili čelnik tijela ima primjedbe na njegov rad i što ga upozorava na propuste i nepravilnosti, pod uvjetom da je najkasnije tri mjeseca prije isteka ocjenjivačkog razdoblja pisanim putem upozoren na mogućnost dobivanja negativne ocjene te ni nakon toga nije otklonio propuste i nepravilnosti u radu.“.

Članak 64.

U članku 142. iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

„(4) Inspeksijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona te drugih zakona i propisa koji se primjenjuju na namještenike i njihova prava i obveze iz radnog odnosa, provodi upravna inspekcija središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

(5) Na obavljanje inspeksijskog nadzora nad ugovorima o radu i odlukama koje se odnose na namještenike odgovarajuće se primjenjuju odredbe stavka 3. ovoga članka.“.

Članak 65.

Naslov i članak 143. mijenjaju se i glase:

„Ukidanje ili poništavanje nezakonitog rješenja

Članak 143.

(1) Ako upravni inspektor prilikom nadzora utvrdi nezakonitosti ili nepravilnosti rješenja o prijmu u državnu službu i rješenja kojima se odlučuje o pravima i obvezama državnih službenika, sačinit će zapisnik i narediti otklanjanje utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti.

(2) Ako čelnik tijela u ostavljenom roku ne otkloni utvrđene nezakonitosti i nepravilnosti iz stavka 1. ovoga članka, upravni inspektor predložit će Odboru za državnu službu ukidanje ili poništavanje nezakonitog rješenja sukladno zakonu kojim se uređuje opći upravni postupak.

(3) Odbor za državnu službu može poništiti ili ukinuti rješenje na prijedlog upravnog inspektora ili po službenoj dužnosti.

(4) Državnog službenika koji je bio raspoređen na radno mjesto na temelju rješenja koje je poništeno ili ukinuto sukladno stavku 3. ovoga članka, rasporediti će se na slobodno radno mjesto za koje ispunjava uvjete, a ako nema odgovarajućeg radnog mjesta na koje se može rasporediti, stavit će se na raspolaganje Vladi.

(5) U obavljanju inspeksijskog nadzora nad ugovorima o radu i odlukama koje se odnose na namještenike odgovarajuće se primjenjuju odredbe stavka 1. ovoga članka.“.

Članak 66.

U članku 151.a stavku 1. iza točke 6. dodaje se točka 6.a koja glasi:

„6.a predstojnik Ureda Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa 4,26“.

Točka 10. podtočka 1) briše se.

Članak 67.

Vlada će najkasnije u roku od tri mjeseca od stupanja na snagu ovoga Zakona:

1. uskladiti Uredbu o raspisivanju i provedbi javnog natječaja i internog oglasa u državnoj službi (Narodne novine, broj 74/2010) s odredbama ovoga Zakona,
2. uskladiti Uredbu o postupku, načinu polaganja i Programu državnog stručnog ispita (Narodne novine, broj 61/2006) s odredbama ovoga Zakona,

3. donijeti uredbu iz članka 36. ovoga Zakona, kojom će urediti postupak ocjenjivanja, kriterije za ocjenjivanje i sadržaj obrasca o ocjenjivanju državnih službenika,
4. uskladiti Uredbu o ustrojstvu i načinu rada Odbora za državnu službu (Narodne novine, broj 8/2006) s odredbama ovoga Zakona,
5. uskladiti Uredbu o načinima i uvjetima napredovanja državnih službenika (Narodne novine, broj 77/2007) s odredbama ovoga Zakona,
6. uskladiti Uredbu o oblicima, načinima i uvjetima izobrazbe državnih službenika (Narodne novine, broj 10/2007) s odredbama ovoga Zakona.

Članak 68.

Pravilnik o sadržaju posebnog izvještaja o ocjeni rada i učinkovitosti državnih službenika (Narodne novine, broj 78/2006) prestaje važiti danom stupanja na snagu uredbe iz članka 36. ovoga Zakona.

Članak 69.

Kad se pri odlučivanju o pravima, obvezama i odgovornostima državnih službenika uzimaju u obzir ocjene kojima su službenici ocijenjeni u prethodnom razdoblju, smatra se da ocjene koje su državni službenici dobili sukladno dosadašnjim propisima odgovaraju ocjenama iz ovoga Zakona i to:

- dosadašnja ocjena „izvanredan“ odgovara ocjeni „izuzetan“,
- dosadašnja ocjena „odličan“ odgovara ocjeni „primjeran“,
- dosadašnja ocjena „dobar“ odgovara ocjeni „uspješan“,
- dosadašnja ocjena „zadovoljava“ odgovara ocjeni „zadovoljava“,
- dosadašnja ocjena „ne zadovoljava“ odgovara ocjeni „ne zadovoljava“.

Članak 70.

Započeti postupci u predmetima iz službeničkih i radnih odnosa koji ne budu dovršeni do stupanja na snagu ovoga Zakona, nastavit će se i dovršiti prema dosadašnjim propisima.

Članak 71.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst Zakona o državnim službenicima.

Članak 72.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona nalazi se u odredbi članka 2. stavka 4. točke 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 56/90, 135/97, 8/98 – pročišćeni tekst, 113/2000, 124/2000 – pročišćeni tekst, 28/2001, 41/2001 – pročišćeni tekst, 55/2001 – ispravak, 76/2010 i 85/2010 – pročišćeni tekst), koja utvrđuje temeljnu ovlast Hrvatskoga sabora da odlučuje o uređivanju gospodarskih, pravnih i političkih odnosa u Republici Hrvatskoj, te odredbi članka 80. stavka 1. alineje 2. Ustava Republike Hrvatske, kojom se Hrvatski sabor ovlašćuje na donošenje zakona.

Prava, obveze i odgovornosti državnih službenika uređeni su Zakonom o državnim službenicima (Narodne novine, br. 92/2005, 107/2007 i 27/2008) te provedbenim propisima donesenim na temelju toga Zakona. Na pitanja koja nisu uređena Zakonom o državnim službenicima ili posebnim zakonom, uredbama Vlade Republike Hrvatske ili drugim propisima donesenim na temelju Ustava i zakona ili kolektivnim ugovorom, primjenjuju se opći propisi o radu.

Na prava, obveze i odgovornosti namještenika primjenjuju se opći propisi o radu i u skladu s njima sklopljeni kolektivni ugovori, ako Zakonom o državnim službenicima nije drukčije određeno. U tom je Zakonu propisano da klasifikaciju radnih mesta i plaće namještenika uređuje uredbom Vlada Republike Hrvatske.

Do donošenja posebnog zakona kojim će se urediti plaće državnih službenika, odnosno uredbe o plaćama namještenika – ostale su na snazi odredbe članka 108. - 112. Zakona o državnim službenicima i namještenicima (Narodne novine, broj 27/2001) i provedbeni propisi, kojima su uređene njihove plaće.

U Planu provedbenih aktivnosti Programa gospodarskog oporavka, u okviru kratkoročne mjere „Priprema reforme sustava nagradivanja u javnom sektoru, uključujući sustav agencija i ustanova (novi Zakon o plaćama i Zakon o državnim službenicima)“ predviđene su, između ostalog, provedbene aktivnosti: izmjene Zakona o državnim službenicima u dijelu koji se odnosi na ocjenjivanje te donošenje uredbe/pravilnika o ocjenjivanju državnih službenika.

Pored toga, u okviru kratkoročne mjere „Povećanje mobilnosti državnih službenika“ predviđena je provedbena aktivnost: izmjene Zakona o državnim službenicima u dijelu koji se odnosi na premještaj državnih službenika.

Također se predviđa „outsourcing“ pomoćno-tehničkih poslova (kantine, ugostiteljstvo, čišćenje) koje sukladno Zakonu o državnim službenicima i Zakonu o sustavu državne uprave obavljaju namještenici, pa je i u tom dijelu potrebno izmijeniti zakonske odredbe.

Sustav državnih službenika istaknut je kao važno područje djelovanja u Strategiji reforme državne uprave za razdoblje od 2008. do 2011. godine. U navedenom se području nalazi i upravljanje ljudskim potencijalima. Strategijom je utvrđena potreba osiguravanja

većeg stupnja decentralizacije odlučivanja i veća individualna odgovornost državnih službenika za ostvarivanje postavljenih ciljeva prema dogovorno utvrđenim planovima rada te preciznije utvrđivanje radnih zadataka i obveza službenika. Također je utvrđena potreba osiguravanja objektivnih i mjerljivih kriterija za ocjenjivanje rezultata i kvalitete rada u odnosu na postavljene i očekivane rezultate te uvođenje sustava nagrađivanja natprosječnih rezultata rada i poduzimanje odgovarajućih mjera prema službenicima koji nisu učinkoviti niti nakon dodatnog stručnog ospozobljavanja i usavršavanja.

U Strategiji razvoja ljudskih potencijala 2010. – 2013., koju je Vlada Republike Hrvatske usvojila na sjednici 30. prosinca 2009. godine, istaknuto je da se zapošljavanje u državnoj službi temelji na tzv. *merit* načelu (prema zaslugama, odnosno znanju, sposobnostima i vještinama) i provodi kroz postupak javnog natječaja. Prije objave javnog natječaja moguće je slobodno radno mjesto popunjavati putem premještaja, napredovanja ili internog oglasa. Javni natječaj obavezan je kod zapošljavanja osoba bez radnog iskustva (vježbenika) i zapošljavanja na najviša rukovodeća radna mjesta (tajnika ministarstva, ravnatelja u ministarstvu, zamjenika tajnika Vlade, predstojnika ureda Vlade, zamjenika državnog tajnika središnjeg državnog ureda, zamjenika i pomoćnika ravnatelja državne upravne organizacije, te predstojnika ureda državne uprave u županijama). U svim postupcima provedbe javnog natječaja i internog oglasa obvezno sudjeluju predstavnici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose (Ministarstva uprave) kao članovi komisija.

Pored toga, u procesu približavanja Europskoj uniji pred tijela državne uprave postavljaju se određeni poslovi i zadaci, koje mogu obavljati samo državni službenici s posebnim stručnim kompetencijama (specijalizirani poslovi kao npr. poslovi vezani uz pristupanje Europskoj uniji, korištenje sredstava iz fondova Europske unije i sl.). U slučaju kad državno tijelo za obavljanje navedenih poslova nema službenike s potrebnim kompetencijama, može ih osigurati bilo putem novog zapošljavanja ili premještajem službenika iz drugih državnih tijela. Postojeći propisi omogućuju premještaj službenika po potrebi službe iz jednog državnog tijela u drugo, na određeno ili neodređeno vrijeme. Na taj način mogu se osigurati potrebni službenici u postupku koji je jednostavniji i brži od postupka novog zapošljavanja, a ne dolazi do povećanja ukupnog broja državnih službenika i dodatnog opterećenja državnoga proračuna.

Međutim, u praksi se rijetko koristi institut premještaja po potrebi službe, posebno premještaja službenika na određeno vrijeme (radi obavljanja privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao). Stoga treba poticati korištenje navedenog instituta, posebno premještaja na određeno vrijeme, jer se na taj način može bez novog zapošljavanja u državnom tijelu osigurati stručno, kvalitetno i pravovremeno obavljanje poslova, posebno poslova vezanih uz pristupanje Europskoj uniji. U tom smislu također je potrebno propisati jednostavniji postupak i blaže uvjete za premještaj i time povećati mobilnost državnih službenika unutar cijele državne službe.

Prema Zakonu o državnim službenicima, na godišnjoj se razini ocjenjuje rad i učinkovitost državnih službenika, dok nije predviđeno ocjenjivanje namještenika. Svrha ocjenjivanja rada i učinkovitosti državnih službenika je poticanje na učinkovito izvršavanje zadaća i utvrđivanje doprinosu u obavljanju poslova kao kriterija za nagrađivanje i napredovanje. Ocjenjivanje se provodi kao kontinuirani proces koji počinje planiranjem poslova i dogovornim utvrđivanjem ciljeva koje službenik treba ispuniti, nastavlja se periodičnom kontrolom rada i učinkovitosti i završava ocjenom rada i učinkovitosti koja mora

biti utvrđena prema rezultatima koje je službenik postigao tijekom razdoblja ocjenjivanja. Ocjene su jedan od uvjeta za ostvarivanje prava i obveza državnih službenika u sljedećim područjima: napredovanje, procjena potreba izobrazbe, studijski dopusti za stručno osposobljavanje i usavršavanje, upućivanje na rad izvan državne službe, kao okolnost koja utječe na vrstu i visinu kazne za povrede službene dužnosti, prestanak državne službe po sili zakona.

S obzirom na načelo „jednake plaće za jednak rad, odnosno rad jednak vrijednosti“ proklamirano u članku 10. Zakona o državnim službenicima, potrebno je kod donošenja posebnog zakona kojim će se urediti plaće državnih službenika, odnosno zakona kojim će se urediti plaće zaposlenih u javnom sektoru, predvidjeti nagrađivanje prema radu i rezultatima u radu, odnosno učinkovitosti. To znači da treba osigurati veće plaće za službenike i namještenike koji daju veći doprinos u radu državnog tijela, a što treba vrednovati ne samo kroz koeficijente za obračun plaće (ovisno o složenosti poslova i odgovornosti službenika raspoređenog na određeno radno mjesto), nego i kroz ocjene (ovisno o ostvarenim rezultatima u radu). S obzirom na praksu u ocjenjivanju državnih službenika, u Strategiji razvoja ljudskih potencijala u državnoj službi 2010. - 2013., utvrđuje se potreba propisivanja primjenjivih, transparentnih i objektivnih kriterija za ocjenjivanje državnih službenika i utvrđuje kao jedan od ciljeva: poboljšati postupak i razviti objektivne kriterije ocjenjivanja.

O prijmu u državnu službu, rasporedu na radno mjesto te pravima i obvezama državnih službenika donosi se rješenje (kojim se odlučuje o upravnoj stvari). S obzirom da je donesen i stupio na snagu Zakon o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/2009) potrebno je određena pitanja uskladiti sa tim Zakonom (tko donosi rješenja iz službeničkih odnosa, rok za žalbu, izvršnost rješenja, rok za poništavanje i ukidanje rješenja).

Pored toga, u primjeni Zakona o državnim službenicima uočeni su i drugi problemi, odnosno neusklađenosti i nedorečenosti pojedinih njegovih odredaba, što se također ovim Zakonom predlaže ispraviti.

II. PITANJA KOJA SE RJEŠAVAJU ZAKONOM

Ovim se Zakonom usklađuju odredbe Zakona o državnim službenicima sa Zakonom o općem upravnom postupku (rješavanje o upravnim stvarima, rok za žalbu, izvršnost rješenja, rok za poništavanje i ukidanje rješenja).

Pored toga, daje se ovlast središnjem tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose (Ministarstvu uprave) za donošenje odluke o poništavanju javnog natječaja koji je raspisan protivno odredbama Zakona o državnim službenicima te preciznije propisane ovlasti središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose i upravne inspekcije u provedbi upravnog i inspekcijskog nadzora nad primjenom zakona i drugih propisa koji se primjenjuju na državne službenike i namještenike te njihova prava i obveze iz državne službe odnosno radnog odnosa.

Poboljšane su odredbe o postupku javnog natječaja i internog oglasa u državnoj službi te propisana mogućnost obustave postupka javnog natječaja i internog oglasa zbog bitno promijenjenih okolnosti zbog kojih nije moguće novo zapošljavanje.

Propisana je mogućnost prijma osobe bez radnog iskustva u državno tijelo na stručno ospozobljavanje bez zasnivanja radnog odnosa radi stjecanja radnog iskustva potrebnog za prijam u službu i raspored na radno mjesto.

Ukida se institut posredovanja u državnoj službi kao nepotreban.

Povećava se mobilnost državnih službenika unutar državne službe kroz jednostavniji i brži postupak i blaže uvjete za premještaj te uvodi mogućnost upućivanja državnih službenika na rad u drugo državno tijelo po potrebi službe, radi obavljanja određenih poslova za koje se traže posebna znanja, sposobnosti i vještine ili obavljanja privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao, ali najduže na vrijeme od godine dana (ispomoći).

Poboljšava se sustav ocjenjivanja državnih službenika, kako bi ocjenjivanje bilo poticaj državnim službenicima za kvalitetniji rad i bilo valjana osnova za nagrađivanje službenika prema zaslugama u radu (tzv. merit sustav). Vlada Republike Hrvatske uredbom će preciznije propisati postupak ocjenjivanja i kriterije za ocjenjivanje.

Poboljšava se i ubrzava postupak utvrđivanja odgovornosti državnih službenika za povrede službene dužnosti (posebno za teške povrede) te propisuju određena postupanja državnih službenika kao nove lake i teške povrede službene dužnosti i utvrđuju kazne kojima se može ostvariti svrha kažnjavanja (generalna i specijalna prevencija).

Uvode se odredbe o načinu utvrđivanja odgovornosti namještenika za povrede radnih dužnosti, sustav ocjenjivanja namještenika te omogućuje povjeravanje pomoćno-tehničkih poslova (koje u državnim tijelima, prema važećim propisima, obavljaju namještenici) vanjskim pružateljima usluga.

Uvodi se institut izvanrednog otkaza ako je na temelju utvrđenih činjenica očito da je službenik počinio osobito tešku povredu službene dužnosti.

Pored toga, Zakon sadrži i druga poboljšanja u odnosu na dosadašnji tekst Zakona o državnim službenicima.

Sukladno tome, ovim će Zakonom osigurati veća mobilnost državnih službenika unutar državne službe, kvalitetniji sustav ocjenjivanja državnih službenika, preciznije uređen postupak javnog natječaja i internog oglasa, kvalitetniji sustav utvrđivanja odgovornosti za povrede službene dužnosti te otkloniti dvojbe, nedorečenosti i neusklađenosti pojedinih odredaba Zakona o državnim službenicima, koje su uočene u primjeni toga Zakona.

III. OBJAŠNJENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Predlaže se mogućnost povjeravanja pomoćno-tehničkih i ostalih poslova namještenika u državnim tijelima vanjskim pružateljima usluga, ovisno o organizaciji, potrebama službe, sigurnosnim razlozima i financijskim učincima.

Time bi se stvorili preduvjeti za ispunjenje mjere iz Plana provedbenih aktivnosti Programa gospodarskog oporavka – outsourcing poslova čišćenja, ugostiteljstva i drugih pomoćno - tehničkih poslova u tijelima državne uprave, u slučajevima kada je racionalnije povjeriti ih vanjskim pružateljima usluga putem ugovora, nego imati stalno zaposlene namještenike.

Uz članak 2.

Predlaže se izmjena članka 35. stavka 1. Zakona o državnim službenicima i omogući državnom službeniku da bude član upravnog ili nadzornog tijela ustanove ili druge pravne osobe, i u slučaju kad je zaposlen u državnom tijelu koje obavlja nadzor nad tom ustanovom ili drugom pravnom osobom. Izbjegavanje mogućeg sukoba interesa riješeno je u članku 35. stavku 2. Zakona o državnim službenicima te taj službenik ne bi provoditi nadzor nad radom ustanove ili druge pravne osobe u čijem radu sudjeluje.

Uz članak 3.

Predlaže se izmijeniti naslov članka 39. te zastarjeli termin „kadrovi“ zamijeniti odgovarajućim (ljudski potencijali).

Uz članak 4.

Predlaže se u članku 39. zastarjeli termin „kadrovi“ zamijeniti odgovarajućim terminom koji se sada uobičajeno koristi (ljudski potencijali).

Također predlaže se u podstavku c) toga članka brisati riječi: „uskladjujući raspored državnih službenika s planovima središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose“, jer se planovi rada donose u državnom tijelu, a ne pri središnjem tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose.

Uz članak 5.

Predlažu se utvrditi da se radno mjesto može popuniti i u slučaju da nije predviđeno planom prijma u državnu službu, ukoliko je ostalo upražnjeno tijekom kalendarske godine, neovisno o tome je li donesen plan prijma u službu.

Uz članak 6.

Utvrđuje se način popunjavanja slobodnih radnih mjeseta u državnim tijelima - putem javnog natječaja, internog oglasa, napredovanja, premještaja ili rasporeda državnog službenika u skladu s ovim Zakonom (kod donošenja pravilnika o unutarnjem redu, ako rješenje o rasporedu službenika bude poništeno ili ukinuto, kod razrješenja rukovodećeg službenika, ako se utvrdi profesionalna nesposobnost državnog službenika).

Popunjavanje radnih mjeseta putem javnog natječaja obvezno je kad je to zakonom izrijekom propisano (npr. imenovanje rukovodećih državnih službenika koje imenuje Vlada sukladno Zakonu o državnim službenicima ili ako je to određeno posebnim zakonom) i kod prijma vježbenika.

Uz članak 7.

Zamjenjuje se termin „konačnost“ terminom „izvršnost“ u skladu sa Zakonom o općem upravnom postupku (rješenja postaju izvršna).

Uz članak 8.

- Objava javnog natječaja i internog oglasa (članak 45.b)

Precizira se način objave javnog natječaja i internog oglasa. Javni natječaj se obvezno objavljuje u Narodnim novinama, na web-stranici državnog tijela koje raspisuje natječaj i web-stranici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose, a može se objaviti i u dnevnom listu. Novost je propisivanje obveze državnom tijelu da obavijest o raspisivanju javnog natječaja (kao i ostali poslodavci) dostavlja nadležnoj službi za zapošljavanje.

Detaljnije postupak i način raspisivanja i provedbe javnog natječaja i internog oglasa uređuje uredbom Vlada.

- Postupak prije raspisivanja javnog natječaja i internog oglasa (članak 45.c)

Prije raspisivanja javnog natječaja odnosno internog oglasa, sva državna tijela dužna su kod središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose provjeriti ima li na raspolaganju Vladi službenika koji ispunjavaju uvjete za raspored na radno mjesto koje treba popuniti te, ukoliko ima, državno tijelo dužno ih je pozvati na testiranje i intervju, radi provjere njihovih kompetencija (znanja, vještina i sposobnosti). Ako nijedan službenik s raspolaganja Vladi nije postigao zadovoljavajuće rezultate na provedenom testiranju i intervjuu, državno tijelo može pokrenuti postupak popunjavanja radnog mjesta na drugi način utvrđen ovim Zakonom.“

- Poništenje javnog natječaja i internog oglasa (članak 45.d)

Središnjem tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose daje se ovlast za poništavanje javnog natječaja odnosno internog oglasa koji je raspisan protivno odredbama ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju Zakona. Odluka o poništavanju može se donijeti najkasnije u roku od 30 dana od dana objave javnog natječaja u Narodnim novinama. Zbog eventualnog donošenja rješenja o prijmu u državnu službu u međuvremenu i njegovih pravnih posljedica te pravne sigurnosti, nije ostavljen duži rok za poništavanje natječaja. Odluka se objavljuje se na web-stranici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

Uz članak 9.

Definira se pojam radnog iskustva na odgovarajućim poslovima u smislu odredbi Zakona o državnim službenicima (radno iskustvo ostvareno u državnoj službi ili u radnom odnosu izvan državne službe u odgovarajućoj stručnoj spremi i struci), te utvrđuje da se u radno iskustvo uračunava i vrijeme obavljanja poslova temeljem članka 62. stavka 1. ovoga Zakona (povjeravanje poslova državnih službenika pružateljima stručnih usluga izvan državne službe) te vrijeme stručnog osposobljavanja bez zasnivanja radnog odnosa u skladu s odredbama ovoga Zakona i Zakona o službenici i namještenicima u lokalnoj i područnoj (regionalnoj)

samoupravi, čime se zapravo omogućuje stjecanje radnog iskustva bez zasnivanja radnog odnosa sukladno programu koji provodi Hrvatski zavod za zapošljavanje.

Uz članak 10.

Predlaže se ispraviti očitu pogrešku u pisanju, nastalu u izradi Zakona o državnim službenicima.

Uz članak 11.

- Način izbora kandidata u postupku javnog natječaja i internog oglasa (članak 50.a)

Precizira se način izbora kandidata u postupku javnog natječaja odnosno internog oglasa - na temelju rezultata provjere znanja, sposobnosti i vještina, te rezultata u dosadašnjem radu, koji se utvrđuju putem testiranja i razgovora/intervjua, a ako je provedeno psihološko testiranje, pri izboru kandidata uzet će se u obzir i psihološka procjena kandidata.

Kandidat koji ima pravo prednosti kod prijma u državnu službu prema posebnom zakonu, dužan je u prijavi na javni natječaj pozvati se na to pravo i ima prednost u odnosu na ostale kandidate samo pod jednakim uvjetima.

- Obustava postupka javnog natječaja i internog oglasa (članak 50.b)

Utvrđuju se slučajevi kad se obustavlja postupak javnog natječaja odnosno internog oglasa i to kada se u roku određenom natječajem odnosno internim oglasom nije prijavio ni jedan kandidat ili prijavljeni kandidati ne ispunjavaju formalne uvjete za prijam i raspored ili nisu postigli zadovoljavajuće rezultate na provedenom testiranju ili razgovoru / intervjuu.

Pored toga, postupak javnog natječaja odnosno internog oglasa obustavit će se odlukom ako se zbog bitno promijenjenih okolnosti, nakon raspisivanja javnog natječaja odnosno internog oglasa, popunjavanje radnog mesta ne može provesti, npr. zbog zabrane prijma u državnu službu, rebalansa državnog proračuna u kojem su državnom tijelu ograničena sredstva za plaće zaposlenih, preustroja državnog tijela, promjene unutarnjeg ustrojstva, smanjenja broja radnih mesta i dr.

Odluka o obustavi postupka objavljuje se na web-stranici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose i web-stranici državnog tijela koje je raspisalo javni natječaj. U odluci se obvezno navode razlozi obustave. Navedena odluka nije upravni akt i protiv iste nema mogućnosti žalbe.

Uz članak 12.

Čelniku tijela ostavlja se mogućnost izbora kandidata u postupku javnog natječaja na temelju rezultata ostvarenih na testiranju i intervjuu. Izbor kandidata za prijam u službu obavlja se između najboljih kandidata koji su zadovoljili na provedenom testiranju i intervjuu (uži izbor do 10 kandidata s rang-liste). S obzirom da se donosi rješenje o upravnoj stvari, izbor mora biti obrazložen.

Izbor kandidata obavlja se u roku od tri mjeseca od dana objave javnog natječaja u Narodnim novinama.

Uz članak 13.

Radi preglednosti odredaba članka 52. Zakona, predlaže se izmjena cijelog članka, iako se zapravo radi o usklađivanju članka 52. Zakona o državnim službenicima s odredbama Zakona o općem upravnom postupku (konačnost / izvršnost, primitak / dostava rješenja).

Pored toga, predlaže se precizirati stavak 6. članka 52. Zakona, na način da se propiše da se u slučaju odustanka izabranog kandidata od prijma u službu, može obaviti izbor između preostalih kandidata koji su zadovoljili na provedenom testiranju i intervjuu ili raspisati novi natječaj za popunjavanje radnog mesta.

Uz članak 14.

Predlaže se utvrditi da se u postupku javnog natječaja, u slučaju izbora/prijma državnog službenika ne donosi rješenje o prijmu u državnu službu (jer već jeste u državnoj službi), ali da se umjesto tog rješenja donosi rješenje o izboru kandidata. Rješenje o izboru bi se dostavilo svim kandidatima prijavljenim na javni natječaj ili interni oglas i time omogućilo da nezadovoljni kandidati ostvare pravo žalbe na rješenje doneseno u postupku javnog natječaja. Prema dosadašnjoj odredbi za izabranog kandidata – državnog službenika donosilo se samo rješenje o rasporedu, pa ostalim kandidatima prijavljenim na javni natječaj nije dana mogućnost žalbe, jer isti nemaju pravni interes pobijati raspored drugoga na radno mjesto, nego im je interes pobijati rješenje kojim je netko drugi primljen/izabran na javni natječaj, a ne oni.

Pri tome, važeća odredba je u praksi stvarala probleme i samim državnim službenicima, posebice zbog obveze državnog tijela koje provodi javni natječaj da zatraži prethodnu suglasnost čelnika tijela u kojem izabrani kandidat / službenik radi, što u konačnici sprječava veću mobilnost državnih službenika, posebice ako čelnik tijela uskrati suglasnost za premještaj.

Uz članak 15.

Predlaže se skratiti trajanje probnog rada za osobe koje se u državnu službu primaju u izvanrednom postupku (osobe s radnim iskustvom) i to sa 6 na 3 mjeseca probnog rada. Taj je rok dovoljan da bi se utvrdilo da li se na osnovi rada i pokazanog znanja i učinkovitosti službenika može očekivati da će službenik i dalje uspješno izvršavati poslove radnoga mesta.

Pored toga, predlaže se mogućnost produženja probnoga rada za vrijeme privremene nesposobnosti za rad, odnosno vrijeme korištenja rodiljnog ili roditeljskog dopusta sukladno posebnom zakonu.

Ujedno se pojašnjava da nema probnog rada u slučaju kad se radno mjesto popunjava putem internog oglasa, napredovanjem ili premještajem državnog službenika.

Uz članak 16.

Preciznije se uređuje tko snosi troškove polaganja državnog stručnog ispita. Troškove prvog polaganja državnoga stručnog ispita (uključujući i popravke) snosi državno tijelo koje službenika upućuje na polaganje ispita, dok troškove drugog polaganja cijelog ispita (uključujući i popravke) snosi sam državni službenik.

Uz članak 17.

Preciziraju se odredbe o produženje državne službe i roka za polaganje državnog stručnog ispita u slučaju kad je prijava za polaganje ispita pravodobno podnesena, a službenik ne bude pozvan na polaganje ispita do isteka roka za polaganje ispita. Predlaže se da se taj rok može produžiti do dana polaganja ispita, a ne, kako je do sada predviđeno, do dana kada službenik bude pozvan na polaganje ispita. Na taj način se službeniku omogućuje da položi državni stručni ispit i putem popravaka, koji su sastavni dio postupka polaganja državnog stručnog ispita.

Uz članak 18.

U odnosu na važeće odredbe o prijmu u službu na određeno vrijeme, predlaže se da kod prijma u državnu službu na određeno vrijeme za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao, potrebno je prethodno odobrenje središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose. Prema važećoj odredbi potrebno je takvo odobrenje Ministarstva financija (i to u svim slučajevima prijma u službu na određeno vrijeme, uključujući i prijam radi zamjene duže odsutnoga službenika). S obzirom na fiskalnu odgovornost čelnika državnog tijela, ocjenjuje se nepotrebnim traženje prethodnog odobrenja Ministarstva financija za prijam u državnu službu.

Kod prijma u državnu službu na određeno vrijeme radi obavljanja privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao, državnog službenika se raspoređuje na radno mjesto iz pravilnika o unutarnjem redu, neovisno o broju izvršitelja utvrđenom u uredbi o unutarnjem ustrojstvu i pravilniku o unutarnjem redu državnoga tijela. Navedeno se pokazalo potrebnim utvrditi, s obzirom da se do sada pojavljivao problem u slučaju kad pravilnikom o unutarnjem redu nije predviđeno odgovarajuće radno mjesto ili je bilo popunjeno, odnosno postavljalo se pitanje na koje se radno mjesto službenik prima, koji su uvjeti za raspored i na koji se način utvrđuje plaća službenika.

Prema važećim propisima oglas za prijam u službu obvezno se objavljavao samo putem nadležne službe za zapošljavanje. Razlozi dostupnosti javne (uključujući i državne) službe svim građanima pod jednakim uvjetima službe traže da oglas bude dostupan svima na području Republike Hrvatske pa se predlaže da se oglas mora objaviti i na web-stranici državnog tijela koje raspisuje oglas i web-stranici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose. Rok za podnošenje prijava na oglas je osam dana od dana objave oglasa na web-stranici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

Razlozi žurnosti obavljanja poslova (što je upravo svrha državne službe na određeno vrijeme) traže žurno popunjavanje radnog mjesta, pa se predlaže da žalba protiv rješenja o prijmu u državnu službu ne odgađa izvršenje rješenja. Na taj način radno mjesto se može popuniti odmah po dostavi rješenja o prijmu u službu na određeno vrijeme.

Uz članak 19.

Predlaže se mogućnost da se u državnoj službi (kao kod privatnih poslodavaca sukladno Zakonu o radu) omogući osobama bez radnog iskustva da nakon završenog obrazovanja budu primljeni u državno tijelo na stručno ospozobljavanje bez zasnivanja radnog odnosa, u trajanju vježbeničkog staža. Dakle, navedena osoba nije državni službenik, nego joj se osigurava (na temelju ugovora) da obavi stručno ospozobljavanje i položi državni stručni ispit.

Odredbama članka 41. Zakona o radu propisano je da ukoliko je stručni ispit ili radno iskustvo, zakonom ili drugim propisom utvrđeno kao uvjet za obavljanje poslova radnog mjesta određenog zanimanja, poslodavac može osobu koja je završila školovanje za takvo zanimanje primiti na stručno osposobljavanje za rad bez zasnivanja radnog odnosa (stručno osposobljavanje za rad) te se takvo razdoblje stručnog osposobljavanja za rad ubraja u pripravnicički staž i radno iskustvo propisano kao uvjet za rad na poslovima radnog mjesta određenog zanimanja. U državnoj službi je pak propisano da državni stručni ispit može polagati samo državni službenik, koji ima potrebno radno iskustvo na odgovarajućim poslovima, pri čemu se pod tim radnim iskustvom podrazumijeva samo vrijeme provedeno u službi, odnosno u radnom odnosu, na poslovima istog stupnja obrazovanja i iste struke.

Pored toga, u članku 3. stavku 1. Zakona o državnim službenicima propisano je da poslove u državnim tijelima obavljaju državni službenici i namještenici, a osobe koje bi se primale na stručno osposobljavanje bez zasnivanja radnog odnosa ne bi imale takav status.

Stoga se predloženim odredbama želi omogućiti da osobe izvana, koje nisu državni službenici i namještenici, obave stručno osposobljavanje i time steknu potrebno radno iskustvo (radi kasnijeg lakšeg zapošljavanja) i polože državni stručni ispit. Navedeni institut se već koristi kod privatnih poslodavaca, putem suradnje (programa) Hrvatskoga zavoda za zapošljavanje, koji snosi najveći dio troškova navedenog stručnog osposobljavanja.

Troškove polaganja državnog stručnog ispita snosi državno tijelo u kojem se osoba nalazi na stručnom osposobljavanju.

Predlaže se da prava, obveze i odgovornosti te postupak prijma u državno tijelo na stručno osposobljavanje bez zasnivanja radnog odnosa uređuju ugovorom između državnog tijela i osobe koja se prima na stručno osposobljavanje.

Uz članak 20.

Predlaže se kod povjeravanja poslova izobrazbe državnih službenika pružateljima usluga izvan državne službe izuzimanje od limita 2% ukupnog iznosa sredstava za osnovne plaće s doprinosima u tekućoj godini osiguranim za to tijelo.

Uz članak 21.

Prema članku 63. važećeg Zakona o državnim službenicima, o rasporedu na radno mjesto te o drugim pravima i obvezama službenika kao i o prestanku državne službe odlučuje rješenjem čelnik tijela ili osoba koju on za to pisano ovlasti.

Zakon o općem upravnom postupku ne propisuje mogućnost davanja ovlaštenja za rješavanje u upravnim stvarima, nego je u članku 23. Zakona o općem upravnom postupku propisano da u upravnom postupku postupa službena osoba u opisu poslova koje je vođenje tog postupka ili rješavanje o upravnim stvarima, sukladno propisima o ustrojstvu javnopravnih tijela. Ako u javnopravnom tijelu nema osobe ovlaštene za rješavanje o upravnoj stvari, rješenje donosi čelnik tijela.

Stoga se predlaže usklađivanje članka 63. Zakona o državnim službenicima sa Zakonom o općem upravnom postupku. Pri tome se navodi da odlučivanje o rasporedu na radno mjesto te drugim pravima i obvezama državnih službenika kao i prestanku državne službe upravna je stvar. U upravnom postupku u kojem se odlučuje o navedenim upravnim stvarima postupa čelnik tijela ili službena osoba u čijem je opisu poslova vođenje tog postupka ili rješavanje o upravnoj stvari, sukladno propisima o ustrojstvu državnog tijela.

Uz članak 22.

Predlaže se terminološko usklađivanje sa Zakonom o općem upravnom postupku, odnosno predlaže se da se protiv rješenja iz članka 63. stavka 1. Zakona može izjaviti žalba Odboru za državnu službu u roku od 15 dana od dana dostave rješenja, za razliku od sada važeće odredbe, kojom je propisan rok od 15 dana od dana primitka rješenja. Računanje roka za žalbu od dana primitka rješenja nepotrebno produžava rok za žalbu i zapravo odgađa nastupanje izvršnosti rješenja u slučaju kad službenik stvarno nije primio rješenje, a prema dostavnim pravilima smatra se da je dostava uredno izvršena.

Uz članak 23.

Predlaže se način ocjenjivanja predsjednika i članova Odbora za državnu službu. Predsjednika i članove Odbora ocjenjuje tajnik Vlade. Protiv rješenja o ocjeni predsjednika i članova Odbora ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor, što je opravdano zbog mogućeg sukoba interesa, jer upravo je Odbor tijelo nadležno za odlučivanje o žalbama protiv rješenja iz službeničkih odnosa, pa je opravdano njegovo izuzimanje u slučaju ostvarenja prava predsjednika i članova Odbora.

Uz članak 24.

Predlaže se brisanje odredbe članka 67. stavka 2. Zakona o državnim službenicima, kojom je propisano da je Odbor za državnu službu dužan odlučiti o žalbi u roku od 30 dana od dana njezina primitka.

Brisanjem navedene odredbe primjenit će se odredba članka 121. Zakona o općem upravnom postupku, prema kojoj drugostupansko tijelo rješenje o žalbi mora donijeti i dostaviti stranci putem prvostupanskog tijela što je prije moguće, a najkasnije u roku od 60 dana od dana predaje uredne žalbe.

Uz članak 25.

Predlaže se brisanje odredaba o posredovanju u državnoj službi. Navedeni institut je uveden u službenički sustav kao pokušaj mirnog rješenja spornih situacija između službenika, prvenstveno službenika različitog hijerarhijskog ranga, ali u praksi nije prihvaćen, jer se svodi samo na pokušaj nagodbe, bez bilo kakve ovlasti posrednika u državnoj službi te zapravo u državnoj službi odgada rješavanje sporne situacije putem pravnih lijejkova, ili dolazi do preklapanja u postupanju s povjerenikom za etiku (iz Etičkog kodeksa državnih službenika) i povjerljivog savjetnika (iz Kolektivnog ugovora).

Sukladno Etičkom kodeksu državnih službenika u svakom državnom tijelu imenovani su povjerenici za etiku, koji između ostalog, promoviraju etičko ponašanje u međusobnim odnosima službenika i odnosima službenika prema građanima, a u skladu s odredbama

Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, državni službenici i namještenici u slučaju neželjenog ponašanja propisanog tim Ugovorom, mogu se obratiti nadređenom državnom službeniku, sindikalnom povjereniku ili ovlaštenoj osobi od poslodavca za primanje i rješavanje pritužbi vezanih za zaštitu dostojanstva, odnosno povjerljivom savjetniku.

Uz članak 26.

Predlaže se brisanje odredaba o rukovodećim državnim službenicima, odnosno njihovo premještanje u novi članak 74.a Zakona.

Uz članak 27.

Radi se o dosadašnjim odredbama članka 74. Zakona koje su izdvojene u poseban članak radi preglednosti odredaba o rukovodećim službenicima.

Ujedno se predlaže mogućnost privremenog „imenovanja“ rukovodećih državnih službenika, odnosno mogućnost da do provedbe javnog natječaja (a najduže na vrijeme od šest mjeseci), Vlada može za obavljanje poslova rukovodećeg državnog službenika ovlastiti državnog službenika koji ispunjava uvjete za imenovanje na radno mjesto.

Također se predlažu precizniji razlozi za razrješenje rukovodećih službenika koje imenuje Vlada. Posebno se ističe preciziranje da nije razlog za razrješenje rukovodećeg državnog službenika pokretanje postupka zbog teške povrede službene dužnosti, nego je razlog samo ako je proglašen odgovornim za tešku povedu službene dužnosti. Naime, važeća odredba podrazumijeva obvezu razrješenja rukovodećeg službenika u slučaju pokretanja postupka zbog teške povrede službene dužnosti protiv njega (postupak se pokreće podnošenjem zahtjeva službeničkom sudu), iako zapravo još nije ni utvrđivana ni utvrđena njegova odgovornost za tešku povedu službene dužnosti, a što je u izravnoj koliziji s proklamiranim depolitizacijom državne službe i predstavlja kažnjavanje prije utvrđivanja odgovornosti.

Također se umjesto dosadašnjeg razloga za razrješenje „ako dobro ne upravlja državnim tijelom ili ustrojstvenom jedinicom“ (koji je neprecizan i ostavlja mogućnost za preširoko tumačenje), predlaže razrješenje zbog njegovog nezakonitog, nesavjesnog ili nemarnog rada. Rješenje o razrješenju mora biti obrazloženo.

Razriješeni rukovodeći državni službenik rasporedit će se na drugo odgovarajuće radno mjesto u državnom tijelu, za koje ispunjava uvjete, vodeći računa o njegovom stručnom znanju, vještinama, sposobnostima i dotadašnjem radnom iskustvu. Ako nema radnog mjesta na koje se razriješeni rukovodeći državni službenik može rasporediti, odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o stavljanju službenika na raspolaganje Vladi.

Uz članak 28.

Predlaže se izmijeniti članak 76. stavak 1. Zakona o državnim službenicima i utvrditi mogućnost premještaja državnog službenika po potrebi službe na drugo radno mjesto (u istom ili drugom državnom tijelu, u istom ili drugom mjestu rada), na radno mjesto unutra iste kategorije, za koje je utvrđen isti stupanj obrazovanja i potrebno radno iskustvo u jednakom trajanju. Time se povećava mobilnost državnih službenika (jer više za premještaj po potrebi službe ne bi bio uvjet da se radi o premještaju isključivo na radno mjesto iste ili slične

složenosti poslova, što je dosta ograničavalo mogućnost premještaja, jer je teško osigurati odnosno sistematizirati takvo radno mjesto), a u isto vrijeme je određena zaštita službenika da tijekom karijere ne bude vraćen na radno mjesto početnika u službi.

Radi zaštite službenika predlaže se odredba o zadržavanju plaće u slučaju premještaja službenika na radno mjesto niže složenosti poslova.

S obzirom na probleme i prijepore u definiranju potrebe službe (koja se mora obrazložiti u rješenju o premještaju), predlaže se navesti tipične razloge za premještaj po potrebi službe te se predlaže da se rješenje o premještaju donosi na temelju diskrecijske ocjene čelnika tijela. Sukladno Zakonu o općem upravnom postupku, diskrecijska ocjena mora biti obrazložena.

Uz članak 29.

U odnosu na važeći Zakon, predlaže se duži rok na koji se službenika može privremeno premjestiti po potrebi službe (najduže na godinu dana, odnosno do povratka odsutnog službenika kojeg premješteni službenik zamjenjuje, umjesto dosadašnjeg roka od 6 mjeseci).

Također se predlaže da za vrijeme privremenog premještaja u drugo državno tijelo, državno tijelo iz kojeg je službenik premješten ima pravo na povrat (refundaciju) sredstava za plaću premještenog službenika od državnog tijela u koje je službenik premješten.

Uz članak 30.

- Žalba nema odgodni učinak (članak 80.a)

Zbog povećanja mobilnosti državnih službenika i zahtjeva promptnog popunjavanja radnog mesta, jer potreba službe u pravilu ne trpi odgađanje premještaja, predlaže se da žalba protiv rješenja o premještaju ne odgadja izvršenje rješenja.

- Upućivanje službenika na rad u drugo državno tijelo (članak 80.b)

Državni službenik može po potrebi službe biti upućen na rad u drugo državno tijelo, u istom ili drugom mjestu rada, radi obavljanja poslova za koje se traže posebna znanja, sposobnosti i vještine ili obavljanja privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao, ali najduže na vrijeme od godinu dana. U konkretnom slučaju ne radi se o premještaju na drugo radno mjesto (službenik je i dalje raspoređen na radno mjesto sukladno dotadašnjem rješenju o rasporedu), nego o vrsti ispomoći drugom državnom tijelu.

Za upućivanje na rad u drugo državno tijelo potreban je prethodni pisani sporazum čelnika tijela u kojemu službenik radi i čelnika tijela u koje se službenik upućuje na rad, a radi zaštite službenika od neopravdanog upućivanja na rad u drugo državno tijelo, potrebna je prethodna suglasnost čelnika središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

Za vrijeme obavljanja navedenih poslova, državno tijelo iz kojeg je službenik upućen na rad ima pravo na povrat (refundaciju) sredstava za plaću službenika od državnog tijela u koje je službenik upućen na rad.

Uz članak 31.

U odnosu na dosadašnju odredbu članka 81. stavka 1. Zakona o državnim službenicima, predlaže se, između ostalog, mogućnost upućivanja državnog službenika na rad u međunarodnim projektima, pri čemu službenik stječe dodatno radno iskustvo, sposobnosti i vještine korisne i za učinkovito i kvalitetno obavljanje poslova u državnom tijelu.

Iz nomotehničkih razloga odnosno radi preglednosti odredbe predlaže se izmjena cijele odredbe članka 81. stavka 1. Zakona o državnim službenicima.

Državnom službeniku za vrijeme obavljanja navedenih privremenih poslova na koje je upućen, miruju prava i obveze iz državne službe, ali se to vrijeme priznaje kao neprekidni rad u državnoj službi i kao stečeno radno iskustvo na odgovarajućim poslovima (iz članka 48. Zakona o državnim službenicima).

Uz članak 32.

Predlaže se izmjena naslova 7. Dijela Zakona o državnim službenicima u skladu s predloženim konceptom ocjenjivanja, prema kojem bi se ocjenjivao državni službenik (na temelju pokazane učinkovitosti rada, uspoređivanjem opsega, kvalitete i rokova izvršenja poslova s opisom poslova njegovog radnog mjesta i radnim planovima državnog tijela, uzimajući u obzir poštivanje službene dužnosti i osobno ponašanje državnog službenika tijekom kalendarske godine), a ne samo učinkovitost njegovoga rada.

Uz članak 33.

Utvrđuje se da je ocjenjivačko razdoblje prethodna kalendarska godina, a neće se ocjenjivati državni službenici koji su u prethodnoj kalendarskoj godini radili manje od šest mjeseci, bez obzira na razloge, te službenici na probnom radu. Predlaže se provesti ocjenjivanje do 28. veljače tekuće godine (za prethodnu godinu).

Uz članak 34.

Precizira se svrha ocjenjivanja državnih službenika.

Uz članak 35.

Predlaže se 5 ocjena, od kojih je ocjena „uspješan“ predviđena za državnog službenika koji ima potrebne kompetencije te poslove radnog mjesta obavlja kvalitetno i pravovremeno, a pogreške u radu i postupanju su zanemarive.

Iznad te ocjene su još dvije više ocjene: „primjeran“ i „izuzetan“, predviđene za državne službenike, koji udovoljavaju kriterijima za ocjenu „odličan“ te se, pored toga, dodatno angažiraju, izuzetno su motivirani za rad i kreativni i ostvaruju rezultate u radu bolje od predviđenih za radno mjesto.

Državni službenik može biti ocijenjen s dvije niže ocjene od ocjene „primjeran“ i to: ocjenom „zadovoljava“ (ako ima nižu razinu stručnosti i kompetencija od potrebnih za uredno izvršavanje službenih obveza, čiji rad i poštivanje službene dužnosti osiguravaju najmanju moguću mjeru prihvatljivih standarda kvalitete rada i preciznosti u obavljanju službe) i

ocjenom „ne zadovoljava“ (ako ne pokazuje potrebnu stručnost i kompetencije za ostvarivanje minimuma standarda kvalitete rada te pouzdanog i prihvatljivog obavljanja službe).

Uz članak 36.

Propisuje se postupak ocjenjivanja do donošenja rješenja o ocjeni.

Državnog službenika ocjenjuje se na temelju pokazane učinkovitosti rada, uspoređivanjem opsega, kvalitete i rokova izvršenja poslova s opisom poslova njegovog radnog mesta i radnim planovima državnog tijela, uzimajući u obzir poštivanje službene dužnosti i osobno ponašanje državnog službenika tijekom kalendarske godine.

Prijedlog ocjene daje neposredno nadređeni državni službenik (prijedlog ocjene mora biti obrazložen) i daje na uvid državnom službeniku, koji ima pravo dati primjedbu na prijedlog ocjene nadređenom službeniku, koji je dužan tu primjedbu razmotriti zajedno sa službenikom. Prijedlog ocjene dostavlja se po hijerarhijskom redu svima koji su državnom službeniku nadređeni, zaključno sa službenom osobom koja je ovlaštena za donošenje rješenja o ocjeni. Nadređeni službenici daju mišljenje o prijedlogu ocjene (pri tome je dovoljno dati suglasnost na prijedlog ocjene, ali ako se ne slažu s prijedlogom, moraju navesti razloge za to i predložiti ocjenu).

Prijedlog ocjene s mišljenjima nadređenih dostavlja se čelniku tijela ili ovlaštenoj službenoj osobi, koja o ocjeni donosi rješenje (upravna stvar).

Postupak ocjenjivanja, kriterije za ocjenjivanje i sadržaj obrasca o ocjenjivanju službenika propisuje Vlada uredbom.

Uz članak 37.

O ocjeni rješenje donosi čelnik tijela ili službena osoba ovlaštena za donošenje rješenja o ocjeni, uzimajući u obzir prijedlog neposredno nadređenog državnog službenika kao i mišljenja ostalih hijerarhijski nadređenih službenika. Ocjena mora biti obrazložena.

Službenik u žalbi protiv rješenja o ocjeni mora navesti razloge zbog kojih rješenje pobija i priložiti odgovarajuće dokaze na kojima žalbu temelji.

Uz članak 38.

Ocjena se uzima u obzir kod utvrđivanja potrebe izobrazbe državnih službenika, uvjeta za napredovanje i promicanje, uvjeta za upućivanje državnog službenika na rad izvan državne službe, uvjeta za korištenje plaćenog studijskog dopusta te prilikom izricanja kazni za povrede službene dužnosti.

Uz članak 39.

Predlažu se stroži učinci loših ocjena.

Državnog službenika koji je ocijenjen ocjenom „zadovoljava“, upućuje se na dodatno stručno ospozobljavanje ili se premješta na drugo radno mjesto iste ili niže složenosti poslova, unutar istog stupnja obrazovanja do sada je to bilo u slučaju jedne ocjene „nije zadovoljio“.

Državnom službeniku koji je ocijenjen ocjenom „ne zadovoljava“ prestaje državna služba po sili zakona, danom izvršnosti rješenja o ocjenjivanju (do sada je to bilo za dvije negativne ocjene uzastopno, što je značilo praćenje „rada“ kroz razdoblje od 2 godine i čekanje rješenja o žalbi barem još pola godine do godinu dana, tako da se „neradnika“ jako teško moglo otpustiti (dvije uzastopne negativne ocjene) i to tek nakon skoro tri godine njegova nerada.

Uz članak 40.

Ocjena državnog službenika unosi se u osobni očeviđnik državnog službenika.

Uz članak 41.

Predlaže se usklađivanje uvjeta za napredovanje s nazivima ocjena iz Prijedloga zakona te predlažu različiti uvjeti za napredovanje (broj ocjena), ovisno o ocjenama kojima je službenik ocijenjen u prethodnom razdoblju.

Iz nomotehničkih razloga odnosno poboljšanja i preglednosti teksta, predlaže se izmjena cijelog članka 90. Zakona.

Uz članak 42.

Precizira se što se podrazumijeva pod obvezom izobrazbe, odnosno propisuje da su državni službenici dužni trajno unaprjeđivati znanja, vještine i sposobnosti potrebne za obavljanje poslova svog radnog mjeseta te sudjelovati u organiziranim programima izobrazbe na koje su upućeni od strane državnog tijela ili im je pohađanje pojedinih programa izobrazbe odobreno.

Državnim službenicima može se dopustiti da sudjeluju u specijaliziranim obrazovnim programima izvan državne službe kako bi usavršili svoje stručne sposobnosti značajne za obavljanje poslova u državnom tijelu u kojem su zaposleni ili državnoj službi općenito.

Uz članak 43.

Preciziraju se kategorije programa izobrazbe te sadržaj uredbe Vlade o izobrazbi državnih službenika.

Uz članak 44.

Precizira se da se sudjelovanje u programu izobrazbe smatra dijelom obveza državnih službenika, a nadređeni državni službenici obvezni su svojim podređenima omogućiti pohađanje programa izobrazbe na koje su upućeni od strane državnog tijela ili programa izobrazbe čije im je pohađanje odobreno. Vrijeme provedeno na izobrazbi smatra se vremenom provedenim na radu i stoga službenik koji neopravdano izostane s izobrazbe podliježe odgovornosti za povredu službene dužnosti kao da je izostao s posla.

Uz članak 45.

Preciznije se uređuje studijski dopust. Radi se o nomotehničkom poboljšanju teksta, ali se zbog više različitih intervencija u tekst odnosno preglednosti odredaba, predlaže izmjena cijelog članka.

Uz članak 46.

Predlažu se odredbe o odgovornost sindikalnog povjerenika, odnosno da sindikalni povjerenik ne može zbog obavljanja sindikalne aktivnosti biti pozvan na odgovornost niti doveden u nepovoljniji položaj u odnosu na druge službenike i namještenike.

Također se utvrđuje da obavljanje sindikalne aktivnosti sindikalnog povjerenika ne smije utjecati na uredno obavljanje poslova na kojima radi i ne može biti razlog za nepoštivanje propisa ili neizvršavanje zakonitih naloga i uputa čelnika tijela ili nadređenog službenika.

Protiv sindikalnog povjerenika ne može se bez suglasnosti Sindikata pokrenuti postupak zbog povrede službene dužnosti.

Uz članak 47.

Propisuju se lake povrede službene dužnosti, s tim da je u odnosu na dosadašnju odredbu predviđeno puno više različitih lakih povreda službene dužnosti, jer se pokazalo da dosadašnje pravne kvalifikacije (pravni opisi) lakih povreda službene dužnosti ne obuhvaćaju sva postupanja odnosno ponašanja koja je potrebno na odgovarajući način kazniti.

Uz članak 48.

Propisuju se teške povrede službene dužnosti, s tim da je u odnosu na dosadašnje odredbe predviđeno puno više teških povreda službene dužnosti, jer se pokazalo da se pod dosadašnje teške povrede službene dužnosti ne mogu podvesti određena postupanja odnosno ponašanja državnih službenika koja treba kazniti.

Posebno se skreće pozornost na propisivanje teške povrede službene dužnosti „dolazak na posao pod utjecajem alkohola, droga ili drugih sredstava ovisnosti ili dovođenje pod utjecaj alkohola, droga ili drugih sredstava ovisnosti za vrijeme radnog vremena ili odbijanje testiranja na alkohol ili droge“.

Smatra se da je državni službenik pod utjecajem alkohola ako u organizmu ima alkohola iznad 0,50 g/kg, odnosno odgovarajući iznos miligrama u litri izdahnutog zraka. Prisutnost alkohola u organizmu utvrđuje se analizom krvi ili urina, mjerenjem količine alkohola u litri izdahnutog zraka, liječničkim pregledom i drugim metodama i aparatima.

Smatra se da je državni službenik pod utjecajem droga ako u organizmu ima drogu, tj. ako se prisutnost droga utvrdi odgovarajućim sredstvima ili uređajima, liječničkim pregledom ili analizom krvi ili krvi i urina.

Predložene odredbe o načinu utvrđivanja i količini alkohola i droga u organizmu utvrđene na identičan način kao u odredbama Zakona o sigurnosti prometa na cestama, koje se odnose na zabranu upravljanja motornim vozilom.

Predložena odredba članka 99. stavka 7. Zakona o državnim službenicima, upućuje na primjenu Zakona o zaštiti na radu (Narodne novine, br. 59/96, 94/96, 114/2003, 100/2004 i 86/2008) u slučaju testiranja na alkohol i droge državnih službenika koji se nalaze u programu liječenja, odvikavanja ili rehabilitacije od ovisnosti te u izvanbolničkom tretmanu liječenja od ovisnosti i/ili na supstitucijskoj terapiji. Prema članku 64. stavcima 4. – 6. toga Zakona:

- poslodavac ne može provesti postupak provjere radi utvrđivanja je li radnik pod utjecajem sredstava ovisnosti kod radnika koji ima potvrdu da se nalazi u programu liječenja, odvikavanja ili rehabilitacije od ovisnosti te u izvanbolničkom tretmanu liječenje od ovisnosti i/ili na supstitucijskoj terapiji, ali može zatražiti ocjenu zdravstvene i psihofizičke sposobnosti radnika za obavljanje poslova za koje je zaključen ugovor o radu.
- navedeni postupak može se provesti samo od strane ustanove kod koje se radnik nalazi u programu,
- potvrdu da se radnik nalazi u programu liječenja, odvikavanja ili rehabilitacije od ovisnosti, odnosno u izvanbolničkom tretmanu liječenja od ovisnosti i/ili na supstitucijskoj terapiji, izdaje zavod nadležan za zaštitu zdravlja i sigurnost na radu.

Uz članak 49.

Predlaže se da u sastavu službeničkog suda u prvom stupnju budu diplomirani pravnici (prema ranijim propisima) odnosno osobe koje su završile sveučilišni diplomski studij prava (prema Bolonjskom procesu), što znači da više ne bi postojala obveza da se u taj službenički sud predsjednik i najmanje jedan član imenuju iz reda sudaca. Naime, u praksi se pokazalo da se zbog zauzetosti sudaca (obveze na sudu u kojem obavljaju svoju sudačku dužnost) rasprave pred službeničkim sudom zakazuju rjeđe nego je potrebno, što znatno produžava postupak zbog teške povrede službene dužnosti.

Sastav Višeg službeničkog suda ostao bi isti te se i dalje predsjednik i najmanje jedan član imenuju iz reda sudaca.

Uz članak 50.

Predlažu se izmjene članka 107. Zakona o državnim službenicima u odnosu na slučajeve kad se usmena rasprava može provesti bez nazočnosti službenika protiv kojeg se vodi postupak, a u cilju sprječavanja namjernog nedolaska na raspravu radi odgode rasprave, odugovlačenja postupka i ishođenja zastare.

Pri tome se održavanje rasprave ne uvjetuje očitovanjem službenika na zahtjev za pokretanje postupka, nego je bitno da mu je zahtjev dostavljen na odgovor i time dana mogućnost očitovanja.

Uz članak 51.

Postupak zbog teške povrede službene dužnosti vodi se protiv državnog službenika. Prema važećem Zakonu, u slučaju prestanka državne službe donosi se odluka o obustavi postupka. U praksi je primjećena pojava da državni službenici daju otakz državne službe kako bi izbjegli izricanje kazne prestanka državne službene zbog utvrđene odgovornosti za teške povrede službene dužnosti, koja kasnije predstavlja i zapreku za prijam u državnu službu na vrijeme od 4 godine.

Stoga se predlaže utvrditi da se nakon prestanka državne službe započeti postupak zbog teške povrede službene dužnosti može nastaviti i na osnovi utvrđenog činjeničnog stanja donijeti odluku o odgovornosti za tešku povredu službene dužnosti osobi/službeniku kojem je u međuvremenu prestala državna služba. Kod utvrđivanja odgovornosti toj se osobi ne izriče kazna za počinjenu tešku povredu službene dužnosti.

Međutim, predlaže se da u slučaju kad službenički sud utvrdi odgovornost za tešku povredu službene dužnosti navedene osobe, s obzirom na okolnosti slučaja, može izreći zabranu prijma u državnu službu na vrijeme od jedne do četiri godine, a kod teške povreda službene dužnosti koja ima obilježja korupcije ili otuđenja državne imovine obvezno će izreći zabranu prijma u državnu službu u razdoblju od četiri godine.

Uz članak 52.

Predlaže se usklađivanje sa Zakonom o općem upravnom postupku na način da se umjesto 8 dana predlaže rok za žalbu od 15 dana protiv odluke u postupku zbog povrede službene dužnosti (lake i teške), s tim da se rok računa (umjesto prema dosadašnjem rješenju od primitka odluke) od dana dostave odluke, dakle od kada se smatra da je odluka uredno dostavljena (nije nužno da ju je službenik stvarno i primio).

Uz članak 53.

Produžuju se zastarni rokovi u postupku zbog povrede službene dužnosti, jer zbog postupovnih pravila i poteškoća u zakazivanju rasprave te osiguranju nazočnosti svjedoka koje je potrebno saslušati u velikom broju predmeta nastupa zastara vođenja postupka i postupak se obustavlja.

Uz članak 54.

Predlaže se novi sustav kazni za teške povrede službene dužnosti i to:

- a) novčana kazna na vrijeme od jednog do šest mjeseci, u mjesecnom iznosu od 10 do 20% ukupne plaće isplaćene službeniku u mjesecu u kojem je kazna izrečena,
- b) premještaj na drugo radno mjesto niže složenosti poslova istog stupnja obrazovanja,
- c) prestanak državne službe.

Briše se kao kazna zabrana promicanja i napredovanja u državnoj službi, ali se u isto vrijeme navedena zabrana utvrđuje kao pravna posljedica utvrđivanja odgovornosti za tešku povredu službene dužnosti. Naime, državni službenik kojem je utvrđena odgovornost za tešku povredu službene dužnosti ne može se promicati i napredovati u službi u roku od dvije godine od dana izvršnosti rješenja o odgovornosti.

Novost je još jedna pravna posljedica utvrđivanja odgovornosti za tešku povredu službene dužnosti, a to je da državnom službeniku koji je u roku godine dana od izvršnosti rješenja o utvrđivanju odgovornosti za tešku povredu službene dužnosti počinio novu tešku povredu službene dužnosti, prestaje državna služba po sili zakona danom izvršnosti rješenja kojim je utvrđena odgovornost službenika za novu tešku povredu službene dužnosti. Kao alternativa, predlaže se brisanje te odredbe.

Državnom službeniku obvezno se izriče kazna otpusta iz državne službe ako bude proglašen odgovornim za tešku povredu službene dužnosti koja ima obilježja korupcije.

Ocjenuje se da će zapriječene kazne djelovati preventivno, tako da službenici ne čine povrede službene dužnosti.

Kao jedna od kazni predlaže se premještaj na drugo radno mjesto niže složenosti poslova istog stupnja obrazovanja, koja se može izreći samo ako postoji slobodno radno mjesto u državnom tijelu.

Uz članak 55.

Predlaže se usklađivanje sa Zakonom o općem upravnom postupku roka za žalbu protiv rješenja o udaljenju iz službe (u roku od 15 dana od dostave rješenja) te se umjesto termina „konačna“ predlaže termin „izvršna“.

Uz članak 56.

Kad se donese pravilnik o unutarnjem redu, službenici se raspoređuju na radna mjesta, sukladno tom pravilniku. Predlaže se da se pri tome mora voditi računa o njihovom stručnom znanju, sposobnostima i vještinama, dotadašnjem radnom iskustvu i rezultatima u radu (a ne samo o poslovima koje su do tada obavljali).

Predviđa se zaštita državnog službenika kod rasporeda po donošenju novog pravilnika o unutarnjem redu, jer se ne može bez njegove suglasnosti rasporediti u drugo mjesto rada, koje je udaljeno više od 50 kilometara od mjesta njegova stanovanja, ako službenik ima više od 20 godina radnog staža ili ako bi se premještajem bitno pogoršale njegove obiteljske prilike.

Ako se kod izmjena i dopuna pravilnika o unutarnjem redu, u skladu s uredbom o unutarnjem ustrojstvu državnog tijela, ukidaju pojedine ustrojstvene jedinice tog tijela, pojedina radna mjesta u državnom tijelu ili se smanjuje potreban broj izvršitelja na pojedinim radnim mjestima, službenici koji su do tada bili raspoređeni na ta radna mjesta, odnosno u ustrojstvene jedinice koje se ukidaju, raspoređuju se na druga radna mjesta za koja ispunjavaju uvjete.

Uz članak 57.

Predlaže se da žalba protiv rješenja o stavljanju službenika na raspolaganje Vladi ne odgađa izvršenje rješenja, što znači da od dostave rješenja teče rok raspolaganja (kao otkazni rok prema Zakonu o radu).

Uz članak 58.

U odnosu na važeći Zakon novost je da je za vrijeme trajanja raspolaganja državni službenik dužan raditi odnosno obavljati poslove po nalogu čelnika tijela ili osobe koju on za to ovlasti, u skladu sa stečenim stupnjem obrazovanja (neće ostati kod kuće, ne raditi i primati naknadu plaće, kao do sada). Za vrijeme trajanja raspolaganja državni službenik ostvaruje pravo na plaću u visini plaće isplaćene u mjesecu koji je prethodio stavljanju na raspolaganje.

Uz članak 59.

Propisuje se postupak u slučaju kad nadležno tijelo mirovinskoga osiguranja utvrdi da državni službenik ima profesionalnu nesposobnost za rad.

Državni službenik kojem je na temelju posebnih propisa utvrđena profesionalna nesposobnost za rad, rasporediti će se na drugo radno mjestu za koje ispunjava propisane uvjete, u skladu s preostalom radnom sposobnošću. Ukoliko u državnom tijelu nema radnog mjesta na koje se službenik može rasporediti, odgovarajuće se primjenjuju odredbe općih propisa o radu.

Uz članak 60.

Predlaže se usklađivanje sa Zakonom o općem upravnom postupku, odnosno riječ: „konačnost“ zamijeniti riječju: „izvršnost“.

Uz članak 61.

Predviđa se mogućnost izvanrednog otkaza u slučaju kada je na temelju utvrđenih činjenica očito da je službenik počinio osobito tešku povredu službene dužnosti koja:

- a) ima obilježja korupcije,
- b) ima za posljedicu znatnu materijalnu ili nematerijalnu štetu za državno tijelo, pravne osobe ili građane ili zaštitu javnog interesa,
- c) dovodi u pitanje život i fizički integritet građana,
- d) dovodi u pitanje redovito izvršavanje poslova državnog tijela.

Za izvanredni otkaz zbog navedene prve tri osobito teške povrede službene dužnosti nije potrebno prethodno pisano upozorenje. Međutim, prije izvanrednog otkaza zbog povrede službene dužnosti koja dovodi u pitanje redovito izvršavanje poslova državnog tijela, potrebna su dva pisana upozorenja čelnika tijela ili nadređenog službenika, uz rok od mjesec dana ostavljen za otklanjanje nepravilnosti, a kod drugog pisanih upozorenja potrebno je službeniku ukazati na mogućnost izvanrednog otkaza ako nepravilnosti ne otkloni u dalnjem roku od mjesec dana.

Ako službenik ni nakon drugog pisanih upozorenja povjerene poslove ne obavlja sukladno odredbama ovoga Zakona, čelnik tijela otkazat će mu službu izvanrednim otkazom te danom dostave rješenja o izvanrednom otkazu službenika i udaljiti iz službe.

Protiv rješenja o izvanrednom otkazu može se izjaviti žalba Odboru za državnu službu. Postupak po žalbi je hitan te je Odbor za državnu službu dužan odlučiti o žalbi u roku od 30 dana od dana primitka žalbe.

Državna služba prestaje danom izvršnosti rješenja o izvanrednom otkazu.

Uz članak 62.

Predlaže se preciznije propisivanje načina prestanka državne službe po sili zakona.

Ujedno se predlaže brisanje odredaba o zadržavanju u službi državnog službenika koji ispuni uvjete za prestanak službe po sili zakona kad navrši 65 godina života i najmanje 20 godina mirovinskog staža.

Uz članak 63.

- Odgovornost za povrede radne dužnosti (članak 139.a)

U praksi se pojavljuju problemi oko provedbe postupka utvrđivanja odgovornosti namještenika za povrede radnih obveza te izricanja sankcija namještenicima za povrede iz radnog odnosa. Naime, na prava, obveze i odgovornosti namještenika primjenjuju se opći propisi o radu i u skladu s njima sklopljeni kolektivni ugovori, ako odredbama Zakona nije drukčije određeno. Prema odredbama Zakona o radu, namještenicima se može izreći pismeno upozorenje na obveze iz radnog odnosa, otkaz uvjetovan skriviljenim ponašanjem radnika te izvanredni otkaz.

Međutim, u praksi se događaju slučajevi koji zahtijevaju sankcije protiv namještenika, ali ne i otkaz radnog odnosa. Stoga se predlažu odredbe o odgovornosti namještenika za povrede radne dužnosti (odgovarajuća primjena Zakona o državnim službenicima u dijelu kojim je propisana odgovornosti državnih službenika za povrede službene dužnosti).

- Ocjenjivanje (članak 139.b)

Zbog poticanja namještenika na učinkovito izvršavanje zadaća te kako bi se objektivnije mogao utvrditi doprinos svakog pojedinog namještenika u obavljanju poslova i zadataka, odnosno da bi se uspostavili kriteriji za nagrađivanje namještenika, predlažu se odredbe o ocjenjivanju namještenika i to da se na ocjenjivanje namještenika odgovarajuće primjenjuju odredbe ovoga Zakona o ocjenjivanju državnih službenika.

Ocenjivanje namještenika nije upravna stvar te namještenik koji smatra da mu je odlukom o ocjeni povrijedeno neko pravo iz radnog odnosa, ima pravo na sudsku zaštitu sukladno općim propisima o radu.

- Ocjene namještenika (139.c)

Predlažu se 4 ocjene i to:

- ocjena „USPJEŠAN“, ako namještenik ima potrebnu razinu znanja i stručnosti, čiji rad i poštivanje radne dužnosti osiguravaju pouzdano obavljanje poslova radnog mjeseta, odnosno koji svoje službene zadatke obavlja pravovremeno i u skladu s pravilima struke, a pogreške u radu i postupanju su zanemarive.
- ocjena viša od ocjene „uspješan“ je ocjena „PRIMJERAN“, ako namještenik ima visoku razinu znanja i stručnosti, čiji rad i poštivanje radne dužnosti osiguravaju prvorazredno obavljanje poslova radnog mjeseta, koji, pored ispunjavanja uvjeta za ocjenu iz stavka 1. ovoga članka, daje korisne prijedloge za unaprjeđenje rada i pokazuje iznimnu motivaciju za rad te postiže rezultate u radu bolje od predviđenih za radno mjesto na koje je raspoređen te nema pogrešaka u radu i postupanju.
- pored toga, namještenik može biti ocijenjen nižom ocjenom od ocjene „uspješan“ i to:
 - a) ocjenom „ZADOVOLJAVA“, ako pokazuje nižu razinu znanja i stručnosti, čiji rad i poštivanje radne dužnosti osiguravaju najmanju moguću mjeru prihvatljivih standarda kvalitete rada i preciznosti u obavljanju poslova radnog mjeseta, koji ima više pogrešaka u radu i postupanju, odnosno koji radne zadatke bez opravdanog razloga obavlja izvan rokova ili protivno pravilima struke, na čiji rad i postupanje nadređeni službenik ima primjedbe;
 - b) ocjenom „NE ZADOVOLJAVA“ ako ne pokazuje potrebno znanje i stručnost za ostvarivanje minimuma standarda kvalitete rada te pouzdanog i prihvatljivog obavljanja poslova radnog mjeseta, koji ima značajne pogreške u radu ili postupanju, odnosno koji radne zadaće učestalo obavlja izvan rokova ili protivno pravilima struke te ne pokazuje interes za kvalitetu svog rada unatoč tome što nadređeni službenik ili čelnik tijela ima primjedbe na njegov rad i što ga upozorava na propuste i nepravilnosti, pod uvjetom da je najkasnije tri

mjeseca prije isteka ocjenjivačkog razdoblja pisanim putem upozoren na mogućnost dobivanja negativne ocjene te ni nakon toga nije otklonio propuste i nepravilnosti u radu.

Uz članak 64.

Predlaže se provedba inspekcijskog nadzora i nad provedbom ovoga Zakona te drugih zakona i propisa koji se primjenjuju na namještenike i njihova prava i obveze iz radnog odnosa (upravna inspekcija središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose).

Uz članak 65.

Predlaže se usklađivanje sa Zakonom o općem upravnom postupku instituta ukidanja ili poništavanja nezakonitoga rješenja. Propisuje se da u slučaju kad upravni inspektor prilikom nadzora utvrdi nezakonitosti ili nepravilnosti rješenja o prijmu u državnu službu i rješenja kojima se odlučuje o pravima i obvezama državnih službenika, sačinit će zapisnik i narediti otklanjanje utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti. Ako čelnik tijela u roku ostavljenom u rješenju ne otkloni utvrđene nezakonitosti i nepravilnosti, upravni inspektor predložiti će Odboru za državnu službu ukidanje ili poništavanje nezakonitog rješenja sukladno zakonu kojim se uređuje opći upravni postupak. Odbor za državnu službu može poništiti ili ukinuti upravni akt na prijedlog upravnog inspektora ili po službenoj dužnosti.

U obavljanju inspekcijskog nadzora nad ugovorima o radu i odlukama koje se odnose na namještenike odgovarajuće se primjenjuju odredbe koje se odnose na nadzor nad rješenjima iz službeničkih odnosa.

Brisan je rok za poništavanje rješenja (5 godina) te se primjenjuju rokovi iz Zakona o općem upravnom postupku (rok od godine dana za ukidanje i rok od dvije godine za poništavanje rješenja).

Predlaže se mogućnost rasporeda službenika koji je bio raspoređen na radno mjesto na temelju rješenja koje je poništeno ili ukinuto sukladno odredbama članka 143. Zakona o državnim službenicima, odnosno isti se raspoređuje na slobodno radno mjesto za koje ispunjava uvjete, a ako nema odgovarajućeg radnog mjesta na koje se može rasporediti, stavlja se na raspolaganje Vladi.

Uz članak 66.

Utvrđuje se koeficijent za obračun plaće predstojniku Ureda Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa u istoj visini kao tajniku Državnog izbornog povjerenstva (koeficijent 4,26).

Prema Zakonu o sprječavanju sukoba interesa, Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa ima Ured koji se osniva za obavljanje stručnih poslova iz djelokruga Povjerenstva te administrativnih i tehničkih poslova čije obavljanje omogućava redovito i nesmetano djelovanje Povjerenstva. Predstojnik Ureda povjerenstva rukovodi i upravlja Uredom povjerenstva te u odnosu na zaposlene u Uredu ima položaj čelnika tijela.

Specifičnost poslova koje obavlja Ured povjerenstva su poslovi koji se odnose na borbu protiv korupcije i prevencije koruptivnih djelovanja, obrada predmeta u prijavama sukoba interesa podnesenih protiv dužnosnika Republike Hrvatske zbog kršenja odredbi Zakona o sprječavanju sukoba interesa. Važan aspekt neovisnosti rada Povjerenstva očituje se u skladu

s navedenim poslovima Ureda povjerenstva, ali i na odgovarajući način u vrednovanju rada predstojnika Ureda koji jamči samostalnost Ureda u radu s dužnosnicima najviše razine tijela javne vlasti. Pored toga, Povjerenstvo ima obvezu provjere podataka iz podnesenih izvješća o imovnom stanju dužnosnika, koja ujedno predstavlja i jedno od mjerila za zatvaranje poglavlja 23. „Pravosuđe i temeljna prava“. Svi stručni, administrativni i tehnički poslovi provjere podataka iz imovinskih kartica dužnosnika povjereni su Uredu povjerenstva. Predstojnik Ureda povjerenstva podnosit će izvješća Povjerenstvu o izvršenoj provjeri podataka.

Visina koeficijenta za predstojnika Ureda povjerenstva predlaže se zbog činjenice što predstojnik Ureda obavlja najstručnije i najosjetljivije poslove vezane uz djelokrug rada Povjerenstva i rukovodi u radu na najsloženijim poslovima, sudjeluje u poslovima međunarodne suradnje sa sličnim tijelima kako u državama koje se spremaju ući u Europsku uniju, tako i u zemljama članicama Europske unije, vodi brigu i čuva podatke dužnosnika Republike Hrvatske iz imovinskih kartica, čiji podaci su zaštićeni te se ne smiju objavljivati.

Predloženi koeficijent složenosti poslova za predstojnika Ureda povjerenstva opravdava se posebnom osjetljivošću poslova u odnosu na zainteresiranu javnost odnosno komunikaciju s medijima, ali isto tako i suradnju s tijelima koja su osnovana i specijalizirana u borbi protiv različitih pojavnih oblika korupcije, te osjetljivošću poslova provjere podataka o imovini dužnosnika.

Predložena dopuna članka 151.a Zakona o državnim službenicima ne zahtijeva osiguranje dodatnih sredstava u državnom proračunu, jer su sredstva osigurana u Državnom proračunu za 2011. godinu na poziciji Ureda Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa.

Ujedno se predlaže brisanje odredbe o koeficijentu predstojnika Ureda za koordinaciju sustava procjene učinka propisa, jer je taj Ured prestao s radom.

Uz članak 67.

Propisuju se rokovi za usklađivanje odnosno donošenje uredbi u skladu s ovim Zakonom.

Uz članak 68.

Utvrđuje se dan prestanka važenja Pravilnika o sadržaju posebnog izvještaja o ocjeni rada i učinkovitosti državnih službenika (Narodne novine, broj 78/2006).

Uz članak 69.

S obzirom da se ovim Zakonom uvode novi nazivi ocjena, predlaže se način prevođenja dosadašnjih ocjena, odnosno propisuje da u slučaju kad se pri odlučivanju o pravima, obvezama i odgovornostima državnih službenika uzimaju u obzir ocjene kojim su službenici ocijenjeni u prethodnom razdoblju, smatra se da ocjene koje su državni službenici dobili sukladno dosadašnjim propisima odgovaraju ocjenama iz ovoga Zakona i to:

- dosadašnja ocjena „izvanredan“ odgovara ocjeni „izuzetan“,
- dosadašnja ocjena „odličan“ odgovara ocjeni „primjeran“,
- dosadašnja ocjena „dobar“ odgovara ocjeni „uspješan“,
- dosadašnja ocjena „zadovoljava“ odgovara ocjeni „zadovoljava“,
- dosadašnja ocjena „ne zadovoljava“ odgovara ocjeni „ne zadovoljava“.

Uz članak 70.

Utvrđuje se da će se započeti postupci u predmetima iz službeničkih i radnih odnosa koji ne budu dovršeni do stupanja na snagu ovoga Zakona, nastaviti i dovršiti prema dosadašnjim propisima.

Uz članak 71.

Zbog velikog broja izmjena i dopuna i lakše primjene Zakona, ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst Zakona o državnim službenicima.

Uz članak 72.

Utvrđuje se dan stupanja na snagu ovoga Zakona.

IV. PODACI O FINANCIJSKIM SREDSTVIMA POTREBNIM ZA PROVOĐENJE ZAKONA TE O NAČINU OSIGURANJA TIH SREDSTAVA

Provođenje ovoga Zakona neće zahtijevati osiguranje dodatnih sredstava u državnom proračunu

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Razlike između rješenja koja se predlažu u odnosu na rješenja iz Prijedloga zakona su sljedeće:

U članku 1. Konačnog prijedloga zakona (koji se odnosi na članak 3. stavak 5. Zakona o državnim službenicima) preciznije je uređena mogućnost povjeravanja poslova namještenika vanjskim pružateljima usluga. Navedena odredba precizirana je u suradnji sa sindikatima državnih službenika i namještenika.

U članku 6. Konačnog prijedloga zakona (koji se odnosi na članak 45. stavak 2. Zakona o državnim službenicima), na prijedlog zastupnice Ane Lovrin, nomotehnički je poboljšana odredba.

U članku 8. Konačnog prijedloga zakona (koji se odnosi na članak 45.c Zakona o državnim službenicima) utvrđena je obveza zapošljavanja službenika s raspolaganja koji je ostvario zadovoljavajuće rezultate na testiranju i intervjuu, za razliku od Prijedloga zakona, prema kojem je čelnik tijela mogao odlučiti da li će radno mjesto popuniti službenikom s raspolaganja (koji je postigao zadovoljavajuće rezultate na provedenom testiranju i intervjuu) ili će raspisati javni natječaj za prijam u državnu službu. Navedena izmjena je u skladu je s prijedlozima iznesenim u saborskoj raspravi i primjedbama sindikata državnih službenika i namještenika.

U članku 9. Konačnog prijedloga zakona (koji se odnosi na članak 48. Zakona o državnim službenicima) dodano je da se u radno iskustvo na odgovarajućim poslovima, pored vremena obavljanja poslova temeljem članka 62. stavka 1. ovoga Zakona te vrijeme stručnog osposobljavanja bez zasnivanja radnog odnosa u skladu s odredbama ovoga Zakona (iz Prijedloga zakona) uračunava i vrijeme stručnog osposobljavanja bez zasnivanja radnog odnosa u skladu s odredbama zakona kojim se uređuju prava i obveze službenika i namještenika u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi. Navedena izmjena je u skladu je s prijedlozima iznesenim u saborskoj raspravi.

U članku 11. Konačnog prijedloga zakona (koji se odnosi na članak 50.a Zakona o državnim službenicima), na prijedlog sa sjednice Odbora za Ustav, poslovnik i politički sustav, dodana je odredba da se kod izbora kandidata uzima u obzir i psihološka procjena kandidata, ako je provedeno psihološko testiranje.

U članku 12. Konačnog prijedloga zakona (koji se odnosi na članak 51. stavak 2. Zakona o državnim službenicima), sukladno primjedbi iznesenoj na sjednici Odbora za Ustav, poslovnik i politički sustav, dodana je odredba da se izbor kandidata za prijam u službu obavlja se između najboljih kandidata, odnosno između najviše 10 kandidata koji su postigli najbolje rezultate na provedenom testiranju i intervjuu.

U članku 19. Konačnog prijedloga zakona (koji se odnosi na članak 61.a Zakona o državnim službenicima), u skladu s prijedlozima iznesenim na sjednici Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav i u saborskoj raspravi, brisane su alternative iz Prijedloga zakona te navedeno da troškove polaganja državnog stručnog ispita snosi državno tijelo u kojem se osoba nalazi na stručnom osposobljavanju.

U članku 21. Konačnog prijedloga zakona (koji se odnosi na članak 63. stavak 2. Zakona o državnim službenicima), zbog usklađivanja sa Zakonom o općem upravnom postupku, brisane su predložene alternative te navedeno da u upravnom postupku u kojem se odlučuje o rasporedu na radno mjesto te drugim pravima i obvezama državnih službenika kao i prestanku državne službe odlučuje čelnik tijela ili službena osoba u čijem je opisu poslova vođenje tog postupka ili rješavanje o upravnoj stvari, sukladno propisima o ustrojstvu državnog tijela.

U članku 23. Konačnog prijedloga zakona (koji se odnosi na članak 66. stavke 7. i 8. Zakona o državnim službenicima), sukladno primjedbi iznesenoj na sjednici Odbora za Ustav, poslovnik i politički sustav - da odredba Prijedloga zakona, kojom je propisano da čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose ocjenjuje predsjednika i članove Odbora za državnu službu - dovodi u pitanje neovisnost Odbora za državnu službu i pretvara ga u ustrojstvenu jedinicu Ministarstva uprave, propisuje se da predsjednika i članove Odbora ocjenjuje tajnik Vlade.

U članku 28. Konačnog prijedloga zakona (koji se odnosi na članak 76. Zakona o državnim službenicima), prema dogovoru sa sindikatima državnih službenika i namještenika o potrebi zaštite službenika kod premještaja po potrebi službe, dodana je odredba prema kojoj kod premještaja na radno mjesto niže složenosti poslova službenik ima pravo na plaću radnog mjesta s kojega se premješta ako je to za njega povoljnije, pod uvjetom da je za posljednje dvije godine ocijenjen ocjenama „izuzetan“ ili „primjeren“.

U članku 35. Konačnog prijedloga zakona (koji se odnosi na članak 84. stavak 2. Zakona o državnim službenicima), prema dogovoru sa sindikatima državnih službenika i namještenika, kod opisa ocjene „primjeran“ brisane su riječi „te nema pogrešaka u radu i postupanju ili su iste zanemarive“.

U članku 46. Konačnog prijedloga zakona (koji se odnosi na članak 96.a Zakona o državnim službenicima), prema dogovoru sa sindikatima državnih službenika i namještenika, uz uvažavanje odredaba Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, izmijenjena je odredba o mogućnosti pokretanja postupka zbog povrede službene dužnosti protiv sindikalnog povjerenika.

U člancima 47. i 48. Konačnog prijedloga zakona (koji se odnose na članke 98. i 99. Zakona o državnim službenicima), prema dogovoru sa sindikatima državnih službenika i namještenika, spojene su ili brisane neke lake i teške povrede službene dužnosti.

U članku 49. Konačnog prijedloga zakona (koji se odnosi na članak 101. Zakona o državnim službenicima), prema dogovoru sa sindikatima državnih službenika i namještenika, ostavljena je odredba iz važećeg Zakona da se predsjednik i najmanje dva člana Višeg službeničkog suda imenuju iz reda sudaca, jer to jamči neovisnost, profesionalnost i stručnost Višeg službeničkog suda kao drugostupanjskog tijela u postupku zbog teške povrede službene dužnosti.

U članku 61. Konačnog prijedloga zakona (koji se odnosi na članak 136.a Zakona o državnim službenicima), u skladu s prijedlozima iznesenim u saborskoj raspravi te dogovoru sa sindikatima državnih službenika i namještenika, precizirane su odredbe o izvanrednom otkazu.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA KOJI SU BILI DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO I ZBOG KOJIH RAZLOGA

a) Nisu prihvaćene sljedeće primjedbe odnosno prijedlozi izneseni na sjednici Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav:

1. mišljenje da ne bi trebalo mijenjati odredbu članka 35. stavka 1. važećeg Zakona o državnim službenicima, jer bi predložena mogućnost da državni službenici mogu biti članovi upravnog ili nadzornog tijela ustanove mogla dovesti do sukoba interesa;

2. prijedlog da se u Zakonu o državnim službenicima propiše sustav mentorstva u vezi s osposobljavanjem vježbenika u državnoj službi;

3. prijedlog da se u Zakonu o državnim službenicima propiše da je jedan od kriterija za ocjenjivanje državnih službenika i poštivanje Etičkog kodeksa državnih službenika;

4. prijedlog da u članku 95. Zakona o državnim službenicima (članak 45. Prijedloga zakona) ne bi trebalo studijski dopust ograničavati vremenskim rokom s obzirom na različito trajanje obrazovanja na stručnim i sveučilišnim studijima u zemlji i inozemstvu.

Navedene primjedbe odnosno prijedlozi nisu prihvaćeni iz sljedećih razloga:

1. Mišljenje pod točkom 1. nije prihvaćeno, s obzirom da ne treba zabraniti državnom službeniku da bude član upravnog ili nadzornog odbora ustanove ili druge neprofitne pravne osobe (npr. udruge) nad kojom tijelo u kojem radi obavlja nadzor, jer je državni službenik koji radi na poslovima koji se odnose na određenu djelatnost dobro upoznat s problemima s kojima se u svom radu susreću ustanove ili druge pravne osobe koje obavljaju tu djelatnost te kao član upravnog vijeća takve pravne osobe može više doprinijeti kvaliteti njenoga rada od člana upravnog vijeća koji ne radi u toj djelatnosti.

Izbjegavanje mogućeg sukoba interesa riješeno je u članku 35. stavku 2. Zakona o državnim službenicima, jer taj službenik ne može provoditi nadzor nad radom ustanove ili druge pravne osobe u čijem radu sudjeluje.

2. Prijedlog pod točkom 2. nije prihvaćen, jer je sustav mentorstva propisan u Uredbi o oblicima, načinima i uvjetima izobrazbe državnih službenika (Narodne novine, br. 10/2007).

3. Prijedlog pod točkom 3. nije prihvaćen, jer je u predloženom članku 85. stavku 5. Zakona o državnim službenicima (članak 36. Konačnog prijedloga zakona) navedeno da postupak ocjenjivanja, kriterije za ocjenjivanje i sadržaj obrasca o ocjenjivanju službenika propisuje Vlada uredbom.

4. Prijedlog pod točkom 4. nije prihvaćen, jer treba voditi računa o potrebama državnog tijela odnosno potrebi obavljanja poslova radnog mesta na koje je službenik raspoređen.

Službeniku se može odobriti neplaćeni dopust i u dužem trajanju, ali po drugoj osnovi (neplaćeni dopust sukladno Kolektivnom ugovoru za državne službenike i namještenike).

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU I DOPUNJUJU

Zakon o državnim službenicima

(Narodne novine, br. 92/2005, 107/2007 i 27/2008)

- pročišćeni tekst -

Državni službenici i namještenici

Članak 3.

- (1) Poslove u državnim tijelima obavljaju državni službenici i namještenici.
- (2) Državni službenici su osobe koje u državnim tijelima kao redovito zanimanje obavljaju poslove iz djelokruga tih tijela utvrđene Ustavom, zakonom ili drugim propisima donesenim na temelju Ustava i zakona.
- (3) Državni službenici su i osobe koje u državnim tijelima obavljaju informatičke poslove, opće i administrativne poslove, planske, materijalno-financijske i računovodstvene poslove i slične poslove.
- (4) Namještenici su osobe koje u državnim tijelima rade na pomoćno-tehničkim poslovima i ostalim poslovima čije je obavljanje potrebno radi pravodobnog i kvalitetnog obavljanja poslova iz djelokruga državnih tijela.

Sudjelovanje u radu trgovačkog društva ili drugih pravnih osoba

Članak 35.

- (1) Državni službenik ne smije biti član upravnog ili nadzornog tijela trgovackog društva ili druge pravne osobe, ako nad njim tijelo u kojem je zaposlen obavlja nadzor.
- (2) U okviru obavljanja službenih dužnosti, državni službenik ne smije provoditi nadzor nad trgovackim društvom ili drugom pravnom osobom u čijem radu sudjeluje.

Ustrojstvene jedinice nadležne za razvoj i upravljanje kadrovima

Članak 39.

- (1) Državna tijela u kojima je zaposленo 50 ili više službenika i namještenika, ustrojavaju unutarnje ustrojstvene jedinice nadležne za razvoj i upravljanje kadrovima (u dalnjem tekstu: jedinica za službeničke odnose).
- (2) Jedinica za službeničke odnose:
 - a) brine o upravljanju kadrovima i njihovom razvoju,
 - b) daje mišljenja o pitanjima koja se odnose na državnu službu,
 - c) priprema prijedloge planova prijma u državnu službu usklađujući raspored državnih službenika s planovima središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose,
 - d) sudjeluje u izradi strategija, programa i planova izobrazbe za državno tijelo u čijem se sastavu nalazi,
 - e) vodi osobne očevide službenika i namještenika redovito dostavljajući nove podatke u središnji popis državnih službenika,
 - f) provodi postupak prijma u državnu službu u suradnji sa središnjim tijelom državne uprave nadležnim za službeničke odnose.

(3) Za državna tijela s manje od 50 zaposlenih, poslove iz stavka 2. ovoga članka obavlja središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose, ako obavljanje tih poslova posebnim propisom nije drukčije uređeno.

Obveznost planiranja

Članak 41.

Postupak prijma u državnu službu može se provesti samo u skladu s planom prijma u državnu službu utvrđenim u skladu s odredbama ovoga Zakona, osim u slučaju potrebe prijma u državnu službu na određeno vrijeme.

Popunjavanje radnih mesta

Članak 45.

- (1) Slobodna radna mjesta u državnim tijelima popunjavaju se putem javnog natječaja.
- (2) Prije raspisivanja javnog natječaja slobodno radno mjesto može se popuniti putem napredovanja državnog službenika, internog oglasa ili premještaja i na drugi način propisan ovim Zakonom
- (3) Kandidat koji ima pravo prednosti kod prijma u državnu službu prema posebnom zakonu, dužan je u prijavi na natječaj pozvati se na to pravo i ima prednost u odnosu na ostale kandidate samo pod jednakim uvjetima.
- (4) Izbor kandidata kojima će se popuniti slobodna radna mjesta putem javnog natječaja ili internog oglasa obavlja se na temelju njihovih stručnih sposobnosti, vještina, stičenog radnog iskustva u struci, rezultata ostvarenih u njihovom dosadašnjem radu te rezultata pokazanih na testiranju.
- (5) Postupak prijma u državnu službu obustavit će se u slučaju kada se u roku određenom natječajem nije prijavio dovoljan broj kandidata ili prijavljeni kandidati ne ispunjavaju formalne uvjete za prijam u državnu službu ili nisu postigli zadovoljavajuće rezultate na provedenim testiranjima.
- (6) Postupak i način raspisivanja i provedbe javnog natječaja i internog oglasa uređuje uredbom Vlada.

Prijam korisnika stipendije

Članak 45.a

- (1) Slobodno radno mjesto u državnom tijelu može se popuniti prijmom u državnu službu osobe koja je na temelju ugovora o stipendiranju ili školovanju u obvezi raditi određeno vrijeme u državnoj službi.
- (2) Kod prijma u državnu službu iz stavka 1. ovoga članka ne provodi se javni natječaj.
- (3) Kod prijma u državnu službu osobe iz stavka 1. ovoga članka donosi se rješenje o prijmu u državnu službu, a po konačnosti toga rješenja donosi se rješenje o rasporedu na radno mjesto

Uvjeti za prijam u državnu službu

Članak 48.

- (1) Osoba koja se prima u državnu službu mora imati:
 - a) odgovarajući stupanj obrazovanja,
 - b) odgovarajuće stručno znanje i iskustvo, osim u slučaju prijma vježbenika,
 - c) zdravstvenu sposobnost za obavljanje poslova radnog mesta na koje se prima,
 - d) hrvatsko državljanstvo.

(2) Za prijam u državnu službu osobe koja je strani državljanin ili osobe bez državljanstva, pored ispunjavanja uvjeta propisanih posebnim zakonom, potrebno je prethodno odobrenje središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

(3) Osim uvjeta iz stavka 1. ovoga članka posebnim zakonom, uredbom ili pravilnikom o unutarnjem redu državnog tijela mogu se propisati i drugi uvjeti za prijam u državnu službu.

Zapreke za prijam u državnu službu

Članak 49.

U državnu službu ne mogu biti primljene osobe:

a) protiv kojih se vodi kazneni postupak ili koje su osuđene za kazneno djelo

- protiv života i tijela,
- protiv slobode i prava čovjeka i građanina,
- protiv Republike Hrvatske,
- protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom,
- protiv spolne slobode i spolnog čudoređa,
- protiv braka, obitelji i mlađeži,
- protiv imovine,
- protiv sigurnosti pravnog prometa i poslovanja,
- protiv pravosuđa,
- protiv vjerodostojnosti isprava,
- protiv javnog reda ili
- protiv službene dužnosti,

osim ako je nastupila rehabilitacija prema posebnom zakonu,

b) kojima je prestala državna služba zbog teške povrede službene dužnosti, u razdoblju od četiri godine od prestanka državne službe,

c) kojima je prestala državna služba zbog toga što nisu zadovoljile na probnom radu, u razdoblju od četiri godine od prestanka državne službe.

Utvrđivanje liste kandidata i testiranje

Članak 51.

(1) Listu kandidata prijavljenih na javni natječaj, koji ispunjavaju formalne uvjete propisane natječajem, utvrđuje komisija za provedbu natječaja, koju imenuje čelnik tijela. U komisiji obvezno mora biti predstavnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

(2) Kandidate sa liste iz stavka 1. ovoga članka komisija za provedbu natječaja upućuje na testiranje radi provjere njihovih stručnih sposobnosti, vještina i stečenog radnog iskustva u struci. Izbor kandidata s liste iz stavka 1. ovoga članka obavlja se na temelju pokazanih rezultata na testiranju.

(3) U slučaju kada nijedan kandidat nije postigao zadovoljavajuće rezultate na provedenom testiranju, postupak prijma se obustavlja. Prije pokretanja novog postupka prijma u državnu službu za ista radna mjesta preispitati će se sadržaj testiranja i imenovati nova komisija za provedbu natječaja.

Rješenje o prijemu u državnu službu i rasporedu na radno mjesto

Članak 52.

(1) Izabrani kandidati primaju se u državnu službu rješenjem čelnika tijela.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka upravni je akt.

(3) Žalba protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka podnosi se Odboru za državnu službu, u roku od 15 dana od dana primitka rješenja. Žalba odgađa izvršenje rješenja.

(4) Po konačnosti rješenja iz stavka 1. ovoga članka, za osobu primljenu u državnu službu donosi se rješenje o rasporedu na radno mjesto.

(5) Osoba primljena u državnu službu postaje državni službenik danom početka rada. Dan početka rada utvrđen rješenjem o rasporedu na radno mjesto može se iz opravdanih razloga odgoditi za najviše 60 dana, o čemu se donosi posebno rješenje.

(6) Ako osoba primljena u državnu službu ne počne raditi određenog dana, čelnik tijela proglašit će ništavim rješenje o prijemu u državnu službu i rješenje o rasporedu na radno mjesto te osobe. U tom slučaju može se ponovno raspisati natječaj za popunjavanje istoga radnog mjesta.

**5. Odjeljak
PROBNI RAD
Obveza probnoga rada**

Članak 53.

(1) Osobe se u pravilu primaju u državnu službu na neodređeno vrijeme i to uz obvezni probni rad.

(2) Za osobe primljene u državnu službu redovitim postupkom (vježbenici) probni rad (vježbenički staž) traje 12 mjeseci.

(3) Za osobe primljene u državnu službu izvanrednim postupkom probni rad traje 6 mjeseci.

(4) Ako se radno mjesto popunjava napredovanjem ili premještajem državnog službenika, ne primjenjuju se odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka o probnom radu.

Troškovi polaganja ispita

Članak 59.

Troškovi prvog polaganja državnoga stručnog ispita terete državno tijelo koje službenika upućuje na polaganje ispita.

Neizvršenje obveze polaganja državnog stručnog ispita u propisanom roku

Članak 60.

(1) Službeniku koji ne položi državni stručni ispit u roku iz članka 56. ovoga Zakona, prestaje državna služba istekom posljednjeg dana roka za polaganje ispita.

(2) Ako je prijava za polaganje državnoga stručnog ispita pravodobno podnesena, a službenik nije u roku iz stavka 1. ovoga članka bio pozvan na polaganje, taj se rok može produžiti do dana kada službenik bude pozvan na polaganje ispita.

(3) U slučaju privremene spriječenosti za rad zbog bolovanja ili porodnog dopusta, odnosno drugog opravdanog razloga, rok iz stavka 1. i 2. ovoga članka može se produžiti za onoliko vremena koliko je trajala privremena spriječenost za rad, odnosno drugi opravdani razlozi.

(4) O produženju državne službe i roka za polaganje državnog stručnog ispita iz stavka 2. i 3. ovoga članka donosi se posebno rješenje.

Državna služba na određeno vrijeme

Članak 61.

- (1) Za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao, a koji nisu trajnjega karaktera, kao i radi zamjene duže vrijeme odsutnoga službenika, osobe se mogu primiti u državnu službu na određeno vrijeme dok traju privremeni poslovi, odnosno do povratka odsutnoga službenika.
- (2) Za prijam u državnu službu na određeno vrijeme potrebno je prethodno odobrenje Ministarstva financija.
- (3) U slučaju predvidivog trajanja službe na određeno vrijeme od najmanje šest mjeseci, osobe se primaju uz obvezni probni rad u trajanju od dva mjeseca.
- (4) Državna služba na određeno vrijeme za obavljanje privremenih poslova može trajati šest mjeseci i može se produžiti, ali najviše za još šest mjeseci.
- (5) Osobe se u državnu službu na određeno vrijeme primaju putem oglasa, koji se objavljuje putem nadležne službe za zapošljavanje. Rok za podnošenje prijave na oglas je osam dana.
- (6) Za slobodno radno mjesto na određeno vrijeme oglas se ne mora objaviti ako u državnom tijelu ima službenika primljenih u državnu službu na određeno vrijeme koji ispunjavaju uvjete za to radno mjesto.
- (7) Državna služba na određeno vrijeme ne može postati državna služba na neodređeno vrijeme.

Povjeravanje poslova

Članak 62.

- (1) Pojedini poslovi koji se obavljaju u državnom tijelu, osim poslova koje obavljaju državni službenici iz članka 3. stavka 2. ovoga Zakona, mogu se na temelju ugovora o djelu povjeriti pružateljima stručnih usluga izvan državne službe. Na odnos pružatelja usluga i državnog tijela primjenjuju se propisi kojima se uređuju obveznopravni odnosi.
- (2) Izdaci za pružatelje usluga iz stavka 1. ovoga članka ne smiju prelaziti 2% ukupnog iznosa sredstava za osnovne plaće s doprinosima u tekućoj godini osiguranim za to tijelo.
- (3) Pružatelji stručnih usluga na temelju ugovora o djelu ne mogu postati državni službenici bez provođenja postupka prijma u državnu službu prema pravilima redovitog ili izvanrednog postupka.

Rješenja

Članak 63.

- (1) O rasporedu na radno mjesto te o drugim pravima i obvezama službenika kao i o prestanku državne službe odlučuje rješenjem čelnik tijela ili osoba koju on za to pisano ovlasti.
- (2) Ovlaštenje za donošenje rješenja iz stavka 1. ovoga članka može se odnositi na donošenje svih ili samo nekih rješenja.
- (3) Rješenja iz stavka 1. ovoga članka upravni su akti.
- (4) Konačna rješenja o prijemu u državnu službu, rasporedu na radno mjesto, premještaju, stavljanju na raspolaganje i prestanku državne službe dostavljaju se središnjem tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose.

Žalba

Članak 64.

Protiv rješenja iz članka 63. stavka 1. ovoga Zakona može se podnijeti žalba Odboru za državnu službu.

Imenovanje članova Odbora za državnu službu

Članak 66.

- (1) Predsjednika i članove Odbora za državnu službu imenuje Vlada na temelju internog oglasa, iz reda državnih službenika, na vrijeme od pet godina, uz mogućnost ponovnog izbora. Svi članovi Odbora moraju biti diplomirani pravnici.
- (2) O raspisanom internom oglasu iz stavka 1. ovoga članka obavještava se sindikat, koji ima pravo uvida u prijave na oglas i ostalu potrebnu dokumentaciju te može predlagati članove Odbora.
- (3) Predsjednik i članovi Odbora za državnu službu neovisni su i svoje zadaće obavljaju nepristrano i u skladu sa zakonom.
- (4) Predsjednika i članove Odbora za državnu službu Vlada može razriješiti prije isteka vremena na koje su imenovani na njihov osobni zahtjev ili zbog njihovog nezakonitog, nesavjesnog ili nemarnog rada.
- (5) Predsjednik i članovi Odbora za vrijeme trajanja mandata ne smiju obavljati nikakve druge dužnosti, a za svoj rad u Odboru imaju pravo na plaću prema odluci Vlade.
- (6) Predsjednik i članovi Odbora imaju položaj državnih službenika, a prava i obveze iz državne službe ostvaruju u središnjem tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose.
- (7) Predsjedniku i članovima Odbora za vrijeme trajanja mandata miruju prava i obveze iz službe u državnom tijelu u kojem su bili u službi prije imenovanja, a po isteku mandata imaju pravo povratka na odgovarajuće poslove u to državno tijelo. Zahtjev za povratak podnosi se najkasnije u roku od 30 dana od dana isteka mandata.
- (8) Vlada uredbom pobliže propisuje broj članova, ustrojstvo i način rada Odbora za državnu službu.

Odlučivanje o žalbama

Članak 67.

- (1) Odbor za državnu službu odlučuje o žalbama protiv rješenja o prijemu u državnu službu i rješenja kojima se odlučuje o pravima i obvezama državnih službenika.
- (2) Odbor za državnu službu dužan je odlučiti o žalbi u roku od 30 dana od dana njezina primitka.
- (3) Protiv rješenja Odbora za državnu službu državno tijelo i državni službenik imaju pravo pokretanja upravnog spora u roku od 30 dana od dana primitka rješenja.

10. Odjeljak POSREDOVANJE U DRŽAVNOJ SLUŽBI

Posredovanje

Članak 68.

- (1) Posredovanje je razrješenje nastalih spornih odnosa između službenika putem posrednika u državnoj službi.

(2) Posredovanje se odnosi na sljedeće sporne odnose:

- a) sporne odnose između nadređenog i podređenog državnog službenika koji se odnose na izradu planova rada, raspodjelu zadataka i tereta rada,
- b) pobijanje prijedloga ocjene rada i učinkovitosti, koju je dao nadređeni službenik,
- c) pritužbe na slučajeve osobnog uznenemiravanja, diskriminacije, zlouporaba položaja od strane nadređenih i lošeg ili nepravilnog izvršavanja nadzornih funkcija,
- d) pritužbe na rad i ponašanje državnih službenika prije podnošenja prijedloga čelniku tijela za pokretanje postupka zbog lake povrede službene dužnosti,
- e) i druge sporne odnose koji nastanu između službenika.

Izbor posrednika

Članak 69.

(1) U svakom državnom tijelu službenici između sebe biraju jednog ili više posrednika u državnoj službi (u dalnjem tekstu: posrednik) i to jednog posrednika na svakih 100 zaposlenih službenika. U državnom tijelu koje ima manje od 100 zaposlenih službenika, bira se jedan posrednik.

(2) Za posrednika ne može biti biran službenik koji radi na poslovima planiranja i upravljanja kadrovima ili sličnim poslovima.

(3) Državnog službenika koji je dobio najviše glasova čelnik tijela imenovat će posrednikom na vrijeme od najviše tri godine.

(4) Ukoliko posrednik ne bude izabran, čelnik tijela odredit će osobu koja će privremeno obavljati dužnost posrednika.

Obavljanje zadaća

Članak 70.

(1) Posrednik, nakon što prihvati dužnost, obavlja povjerene zadaće samo u tijelu u kojem je zaposlen i izabran za posrednika.

(2) Zadaću posredovanja posrednik obavlja uz redovite poslove radnog mjesata na koje je raspoređen.

Naknada za rad

Članak 71.

Posrednik ima pravo na posebnu naknadu, čiju visinu utvrđuje čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

Razrješenje dužnosti

Članak 72.

(1) Čelnik tijela može razriješiti posrednika i prije isteka vremena na koje je izabran, ako svoju dužnost ne obavlja savjesno i pravodobno.

(2) Posrednika se može razriješiti i na vlastiti zahtjev, na prijedlog sindikata, odnosno najmanje 15 državnih službenika.

Pokretanje i završetak posredovanja

Članak 73.

- (1) Postupak pred posrednikom pokreće se na prijedlog ili pritužbu državnog službenika koji ima interes za razrješenje spornog odnosa.
- (2) Posredovanje završava pisanim izvješćem posrednika o mirnom rješenju spornog odnosa, ili pisanim izvješćem s prijedlogom za razrješenje spornog odnosa, koje se dostavlja čelniku tijela i službenicima u spornom odnosu.
- (3) Posrednik je dužan završiti posredovanje u roku od 30 dana od dana podnošenja prijedloga ili pritužbe iz stavka 1. ovoga članka.

Klasifikacija radnih mјesta

Članak 74.

- (1) Radna mјesta se klasificiraju prema standardnim mjerilima za sva državna tijela, a to su: potrebno stručno znanje, složenost poslova, samostalnost u radu, stupanj suradnje s drugim državnim tijelima i komunikacije sa strankama, stupanj odgovornosti i utjecaj na donošenje odluka.
- (2) Klasifikacija radnih mјesta predstavlja osnovu za uređivanje sustava plaća u državnoj službi.
- (3) Sustav klasifikacije radnih mјesta osigurava izvršenje upravljačkih i izvršnih poslova kroz sljedeće kategorije:
 - a) radna mјesta rukovodećih državnih službenika,
 - b) radna mјesta viših državnih službenika,
 - c) radna mјesta nižih državnih službenika.
- (4) Unutar svake kategorije utvrđuju se radna mјesta u skladu s mjerilima iz stavka 1. ovoga članka.
- (5) U kategoriji radnih mјesta rukovodećih službenika, na radna mјesta tajnika ministarstva, ravnatelja u ministarstvu, zamjenika tajnika Vlade, predstojnika ureda Vlade, zamjenika državnog tajnika središnjeg državnog ureda, zamjenika i pomoćnika ravnatelja državne upravne organizacije te predstojnika ureda državne uprave u jedinici područne (regionalne) samouprave, službenike imenuje i razrješava Vlada na temelju javnog natječaja.
- (6) Rukovodećeg službenika iz stavka 5. ovoga članka Vlada će razriješiti ako dobro ne upravlja državnim tijelom, odnosno ustrojstvenom jedinicom ili ako je protiv njega pokrenut postupak zbog teške povrede službene dužnosti, odnosno ako su njegov rad i učinkovitost ocijenjeni ocjenom manjom od ocjene »dobar«. Rješenje o razrješenju mora biti obrazloženo.
- (7) Protiv rješenja iz stavka 6. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (8) Razrješeni službenik rasporedit će se na drugo radno mјesto u državnom tijelu, za koje ispunjava uvjete.
- (9) Ako nema odgovarajućega radnog mјesta na koje se razrješeni službenik može rasporediti, odgovarajuće će se primijeniti odredbe ovoga Zakona o stavljanju službenika na raspolaganje Vladi.
- (10) Detaljnu razradu radnih mјesta unutar svake kategorije utvrđuje Vlada uredbom.

Premještaj državnih službenika

Članak 76.

- (1) Državni službenik može po potrebi službe biti premješten na drugo radno mjesto u istom ili drugom državnom tijelu, u istom ili drugom mjestu rada, ali samo na radno mjesto unutar iste kategorije, iste ili približne složenosti poslova.
- (2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, službenika se uz njegov pristanak može premjestiti na radno mjesto niže složenosti poslova, za koje ispunjava propisane uvjete.
- (3) Službenika se ne može premjestiti iz jednog u drugo mjesto rada bez njegove suglasnosti ako ima više od 20 godina radnog staža ili ako bi se premještajem bitno pogoršale njegove obiteljske prilike.

Trajni i privremeni premještaj

Članak 80.

- (1) Službenika se premješta po potrebi službe u pravilu na neodređeno vrijeme (trajni premještaj).
- (2) Službenika se po potrebi službe može privremeno premjestiti najduže šest mjeseci, odnosno do povratka odsutnog službenika kojeg premješteni službenik zamjenjuje.
- (3) Kod premještaja iz stavka 2. ovoga članka službenik ima pravo na plaću koja je za njega povoljnija.
- (4) Službenik koji je privremeno premješten u drugo državno tijelo ostvaruje sva prava iz državne službe u državnom tijelu iz kojeg je premješten.

Uputivanje na rad izvan državne službe

Članak 81.

- (1) Radi obavljanja privremenih poslova koji zahtijevaju posebne vještine i stručno iskustvo državni službenik može se uputiti na rad izvan državne službe, u upravna tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, međunarodne organizacije, pravne osobe s javnim ovlastima u Republici Hrvatskoj.
- (2) Državnom službeniku za vrijeme obavljanja privremenih poslova iz stavka 1. ovoga članka miruju prava i obveze iz državne službe, ali se to vrijeme priznaje kao neprekidni rad u državnoj službi i kao stečeno radno iskustvo u struci.
- (3) Uputivanje na rad izvan državne službe pobliže uređuje Vlada uredbom.

7. Dio

OCJENJIVANJE RADA I UČINKOVITOSTI DRŽAVNIH SLUŽBENIKA

Ocenjivanje rada i učinkovitosti

Članak 82.

- (1) Ocjenjivanje rada i učinkovitosti službenika provodi se svake godine za prethodnu kalendarsku godinu.
- (2) Ne ocjenjuju se službenici koji su u prethodnoj kalendarskoj godini radili manje od šest mjeseci, bez obzira na razloge.

Svrha ocjenjivanja

Članak 83.

Svrha ocjenjivanja rada i učinkovitosti je:

- a) poticanje državnih službenika na učinkovito izvršavanje zadaća,
- b) utvrđivanje doprinosa državnog službenika u obavljanju poslova kao kriterija za nagrađivanje i napredovanje u državnoj službi.

Faze ocjenjivanja

Članak 84.

- (1) Postupak ocjenjivanja rada i učinkovitosti službenika provodi se kroz tri glavne faze:
 - a) planiranje poslova koje državni službenik treba obaviti, pri čemu službenik i njegov nadređeni dogovorno utvrđuju plan rada, postavljajući ciljeve koje podređeni službenik treba ostvariti,
 - b) kontrola rada i učinkovitosti, pri čemu službenik i njegov nadređeni periodično obavljaju pregled onoga što je do tada ostvareno te po potrebi prilagođavaju dogovoren plan rada,
 - c) ocjenjivanje rada i učinkovitosti, pri čemu cijelokupni rad državnog službenika ocjenjuje nadređeni službenik prema postignutim rezultatima.
- (2) U različitim fazama postupka ocjenjivanja rada i učinkovitosti službenika koristi se poseban izvještaj o ocjeni rada i učinkovitosti, čiji sadržaj pravilnikom propisuje čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

Utjecaj ocjene rada i učinkovitosti

Članak 85.

- (1) Ocjena rada i učinkovitosti uzima se u obzir kod utvrđivanja:
 - a) potrebe izobrazbe pojedinih državnih službenika ili grupe državnih službenika,
 - b) ispunjavanja uvjeta za napredovanje,
 - c) postojanja uvjeta za nastavak rada državnih službenika na probnom radu ili prestanak službe,
 - d) postojanja uvjeta za upućivanje državnog službenika na rad izvan državne službe,
 - e) postojanja uvjeta za korištenje plaćenog studijskog dopusta.
- (2) Ocjena rada i učinkovitosti službenika uzima se u obzir prilikom izricanja kazni za povrede službene dužnosti.

Postupak ocjenjivanja

Članak 86.

- (1) Rad i učinkovitost državnog službenika ocjenjuje neposredno nadređeni službenik, pri čemu utvrđuje njegovu učinkovitost uspoređivanjem rezultata izvršenih poslova s rezultatima utvrđenim u opisu njegovog radnog mjesto i radnim planovima.
- (2) Ako službenik nije zadovoljan predloženom ocjenom, ima pravo dati primjedbu nadređenom službeniku, koji je dužan tu primjedbu razmotriti zajedno sa službenikom.
- (3) Pravilnost predložene ocjene kontrolira službenik koji je neposredno nadređen službeniku koji je predložio ocjenu te prijedlog ocjene zajedno sa svojim mišljenjem dostavlja čelniku tijela.
- (4) Čelnik tijela donosi rješenje o ocjeni.

Ocjena rada i učinkovitosti

Članak 87.

Rad i učinkovitost državnog službenika ocjenjivat će se ocjenama:

- a) »izvanredan« – ukoliko je rad i učinkovitost državnog službenika najviše kvalitete i osigurava najbolje i jedinstveno izvršavanje službe,
- b) »odličan« – ukoliko je rad i učinkovitost državnog službenika naročito dobar i osigurava prvorazredno izvršavanje službe,
- c) »dobar« – ukoliko je rad i učinkovitost državnog službenika prosječne kvalitete osiguravajući pouzdano obavljanje službe,
- d) »zadovoljava« – ukoliko rad i učinkovitost državnog službenika osigurava najmanju moguću mjeru prihvatljivih standarda kvalitete i preciznosti u obavljanju službe,
- e) »ne zadovoljava« – ukoliko je rad i učinkovitost državnog službenika ispod minimuma standarda kvalitete, te nije dovoljan da osigura pouzdano i prihvatljivo obavljanje službe.

Negativna ocjena rada i učinkovitosti

Članak 88.

- (1) Državnog službenika koji je ocijenjen ocjenom "ne zadovoljava", upućuje se na dodatno stručno ospozobljavanje ili se premješta na drugo radno mjesto.
- (2) Državnom službeniku koji je dva puta uzastopce ocijenjen ocjenom "ne zadovoljava" prestaje po sili zakona državna služba, danom konačnosti rješenja o ocjenjivanju.

Unošenje ocjene rada i učinkovitosti u osobni očevidnik

Članak 89.

Ocjena rada i učinkovitosti unosi se u osobni očevidnik državnog službenika.

Napredovanje

Članak 90.

- (1) Napredovanje u državnoj službi ostvaruje se rasporedom državnog službenika na više radno mjesto unutar iste kategorije ili prelaskom u višu kategoriju radnog mjeseta.
- (2) Državni službenik može napredovati redovito ili izvanredno (ubrzano).
- (3) Državni službenik može biti redovito unaprijeđen ako:
 - a) njegov rad je najmanje dva puta uzastopno ocijenjen kao »izvanredan«, odnosno »odličan«,
 - b) postoji slobodno radno mjesto propisano pravilnikom o unutarnjem redu, na koje se službenik u postupku napredovanja može rasporediti,
 - c) ispunjava uvjete za raspored na radno mjesto.
- (4) Državni službenik može izvanredno (ubrzano) napredovati ako ispunjava uvjete iz stavka 3. točke a) i b) ovoga članka te ispunjava uvjete za raspored na radno mjesto propisane uredbom Vlade kojom se uređuje napredovanje državnih službenika.
- (5) Načini i uvjeti napredovanja se pobliže uređuju uredbom Vlade.

Izobrazba državnih službenika

Članak 92.

- (1) Svi državni službenici dužni su trajno se osposobljavati za poslove radnog mesta i usavršavati stručne sposobnosti i vještine u organiziranim programima izobrazbe.
- (2) Državnim službenicima može se dopustiti da sudjeluju u specijaliziranim obrazovnim programima izvan državne službe kako bi usavršili svoje stručne sposobnosti značajne za obavljanje poslova u državnoj službi.

Programi izobrazbe

Članak 93.

- (1) Programi izobrazbe u državnoj službi uključuju:
 - a) godišnje programe stručnog osposobljavanja i usavršavanja službenika u pojedinim državnim tijelima ili pojedinim ustrojstvenim cjelinama,
 - b) programe osobnog usavršavanja državnih službenika,
 - c) programe usavršavanja u strateškom upravljanju, namijenjene državnim službenicima u kategoriji rukovodećih državnih službenika ili državnim službenicima koji žele napredovati iz kategorije viših državnih službenika u kategoriju rukovodećih državnih službenika,
 - d) specijalizirana izobrazba namijenjena pojedinim grupama državnih službenika.
- (2) Opće programe izobrazbe organizira posebna ustrojstvena jedinica u središnjem tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose, a posebne specijalističke programe organiziraju resorna središnja tijela državne uprave.
- (3) Oblici, način i uvjeti izobrazbe državnih službenika uređuju se uredbom Vlade.

Sudjelovanje u programu izobrazbe i financiranje

Članak 94.

- (1) Sudjelovanje u programu izobrazbe smatra se dijelom obveza državnih službenika, a nadređeni državni službenici obvezni su svojim podređenima omogućiti pohađanje izobrazbe.
- (2) Troškovi izobrazbe u državnoj službi pokrivaju se iz državnog proračuna.
- (3) U iznimnim slučajevima državnim službenicima mogu u cijelosti ili djelomično biti nadoknađeni troškovi sudjelovanja u programima izobrazbe koji nisu namijenjeni državnoj službi.

Studijski dopust za osposobljavanje ili usavršavanje

Članak 95.

- (1) Državni službenik nakon odraćenog probnog rada u državnoj službi ima pravo podnijeti zahtjev za plaćeni ili neplaćeni studijski dopust za osposobljavanje ili usavršavanje u trajanju od, u pravilu, najviše jedne akademske godine.
- (2) Program studijskog dopusta odobrava središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose.
- (3) Program studijskog dopusta mora odgovarati području rada, a svrha programa mora biti poboljšanje stručnosti državnog službenika.
- (4) Tijekom plaćenog studijskog dopusta, državni službenik ima pravo na naknadu plaće u visini osnovne plaće radnog mesta na koje je raspoređen, bez dodataka. Troškovi osposobljavanja ili usavršavanja podmiruju se iz državnog proračuna.

(5) Nakon isteka studijskog dopusta za osposobljavanje ili usavršavanje državni se službenik ima pravo vratiti na isto ili drugo odgovarajuće radno mjesto u državnom tijelu.

(6) Po završetku plaćenog studijskog dopusta državni službenik je dužan ostati u službi najmanje dvostruko vremena od vremena koliko je trajalo stručno osposobljavanje ili usavršavanje na koje je upućen. Ako službenik u tom razdoblju bude upućen na novo stručno osposobljavanje ili usavršavanje, razdoblje novoga stručnog osposobljavanja ili usavršavanja ne uračunava se u vrijeme koje je službenik dužan ostati u službi.

(7) Ako državni službenik po završetku stručnog osposobljavanja ili usavršavanja ne ostane u službi u vremenu utvrđenom u stavku 6. ovoga članka, dužan je vratiti cijelokupni iznos sredstava utrošen za njegovo stručno osposobljavanje ili usavršavanje.

(8) Ako državni službenik ne završi program stručnog osposobljavanja ili usavršavanja na koji je upućen, dužan je vratiti cijelokupan iznos sredstava utrošen za njegovo stručno osposobljavanje ili usavršavanje.

Lake povrede službene dužnosti

Članak 98.

Lake povrede službene dužnosti su:

- a) učestalo zakašnjavanje na posao ili raniji odlazak s posla,
- b) napuštanje radnih prostorija tijekom radnog vremena bez odobrenja ili iz neopravdanih razloga,
- c) neuredno čuvanje spisa, podataka ili druge povjerene dokumentacije,
- d) neopravdan izostanak s posla jedan dan,
- e) neobavješćivanje nadređenog službenika o sprječenosti dolaska na posao u roku od 24 sata bez opravdanih razloga,
- f) druge lake povrede službene dužnosti koje su propisane zakonom, uredbom Vlade ili pravilnikom čelnika tijela.

Teške povrede službene dužnosti

Članak 99.

Teške povrede službene dužnosti su:

- d) neizvršavanje, nesavjesno, nepravodobno ili nemarno izvršavanje službenih obveza,
- e) nezakoniti rad ili propuštanje poduzimanja mjera ili radnji na koje je službenik ovlašten radi sprječavanja nezakonitosti,
- f) davanje netočnih podataka kojima se utječe na donošenje odluka nadležnih tijela ili time nastaju druge štetne posljedice,
- g) zlouporaba položaja ili prekoračenje ovlasti u službi,
- h) odbijanje izvršenja zadaće ako za to ne postoje opravdani razlozi,
- i) neovlaštena posluga sredstvima povjerenima za izvršavanje poslova,
- j) odavanje službene ili druge tajne u vezi s obavljanjem državne službe,
- k) obavljanje djelatnosti koja je u suprotnosti s poslovima radnog mesta ili bez prethodnog odobrenja čelnika tijela,
- l) onemogućavanje građana ili pravnih osoba u ostvarivanju prava na podnošenje zahtjeva, žalbi, prigovora i predstavki ili drugih zakonskih prava,
- m) uporaba nevjerodstojne isprave u cilju ostvarivanja prava u službi,
- n) ponašanje suprotno etičkom kodeksu koje nanosi štetu ugledu službe,
- o) nedoličan odnos prema strankama i iskazivanje bilo kakvog oblika netrpeljivosti prema ljudima,
- p) neopravdan izostanak s posla od dva do četiri dana uzastopno,

q) ponašanje radi kojega je tri puta izrečena kazna za laku povredu službene dužnosti,
 r) ograničavanje ili uskraćivanje prava utvrđenih ovim Zakonom službeniku koji odgovornim
 osobama ili nadležnim tijelima prijavi sumnju na korupciju ili zlostavljanje tog službenika
 s) druge povrede službene dužnosti koje su kao teške propisane posebnim zakonom.

Sastav službeničkog suda

Članak 101.

- (1) Službenički sud ima predsjednika i najmanje deset članova, od kojih se predsjednik i najmanje jedan član imenuju iz reda sudaca.
- (2) Viši službenički sud ima predsjednika i najmanje deset članova, od kojih se predsjednik i najmanje dva člana imenuju iz reda sudaca.
- (3) Predsjednike i članove službeničkih sudova i višega službeničkog suda imenuje Vlada.
- (4) Službenički sud i viši službenički sud odlučuju u vijeću od tri člana koje imenuje predsjednik za svaki pojedini slučaj. Vijeću uvijek predsjeda član imenovan iz reda sudaca.
- (5) Odlukom kojom se ustrojava službenički sud utvrđuje se tijelo državne uprave koje će za potrebe službeničkog suda obavljati uredske i druge poslove. Uredske i druge poslove za viši službenički sud obavlja središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose.

Posebne odredbe o postupku zbog teške povrede službene dužnosti

Članak 107.

- (1) U postupku zbog teške povrede službene dužnosti mora se provesti usmena rasprava, a službenik protiv kojega je pokrenut postupak mora biti saslušan.
- (2) Iznimno, rasprava se može održati i bez nazočnosti službenika protiv kojega se vodi postupak ako je službenik uredno pozvan i očitovao se o zahtjevu, a postoje opravdani razlozi da se rasprava održi.
- (3) Rasprava se može održati bez nazočnosti službenika protiv kojega se vodi postupak i u slučaju kada se službenik nije očitovao o zahtjevu, ako je tri puta uzastopno uredno pozvan, a pozivu se nije odazvao niti je opravdao nedolazak te je očito da službenik namjerno izbjegava sudjelovanje u postupku i odgovlači postupak.
- (4) Ako su na temelju usmene rasprave, održane sukladno stavku 1. – 3. ovoga članka, utvrđene sve činjenice bitne za odlučivanje, službenički sud donijet će odluku o zahtjevu.

Odluke u postupku zbog povrede službene dužnosti

Članak 108.

- (1) U postupku zbog povrede službene dužnosti o odgovornosti službenika odlučuje se rješenjem, a o pitanjima postupka zaključkom.
- (2) Protiv odluke čelnika tijela u postupku zbog lake povrede službene dužnosti može se podnijeti žalba nadležnom službeničkom суду u roku od osam dana od dana primitka odluke.
- (3) Protiv odluke službeničkog suda u postupku zbog teške povrede službene dužnosti može se podnijeti žalba Višem službeničkom суду u roku od osam dana od dana primitka odluke.
- (4) Odluka o žalbi iz stavka 2. i 3. ovoga članka je konačna i izvršna.
- (5) Protiv drugostupanske odluke u postupku zbog povrede službene dužnosti može se pokrenuti upravni spor.

Zastara pokretanja i vođenja postupka

Članak 109.

(1) Pravo na pokretanje postupka zbog lake povrede službene dužnosti zastarijeva u roku od tri mjeseca od dana saznanja za počinjenu povredu i počinitelja, a najkasnije u roku šest mjeseci od dana kada je povreda počinjena. Ako u roku od šest mjeseci od dana pokretanja postupka ne bude donesena konačna odluka, postupak će se obustaviti zbog zastare vođenja postupka.

(2) Pravo na pokretanje postupka zbog teške povrede službene dužnosti zastarijeva u roku od godine dana od dana saznanja za počinjenu povredu i počinitelja, a najkasnije u roku od dvije godine od dana kada je povreda počinjena. Ako u roku od dvije godine od dana pokretanja postupka ne bude donesena konačna odluka, postupak će se obustaviti zbog zastare vođenja postupka.

4. Odjeljak

KAZNE ZA POVREDE SLUŽBENE DUŽNOSTI

Vrste kazni

Članak 110.

(1) Za lake povrede službene dužnosti mogu se izreći sljedeće kazne:

- a) usmena opomena,
- b) pisana opomena,
- c) pisana opomena s upisom u osobni očeviđnik državnog službenika,
- d) novčana kazna u visini do 10% plaće službenika isplaćene u mjesecu kad je kazna izrečena.

(2) Za teške povrede službene dužnosti mogu se izreći sljedeće kazne:

- a) novčana kazna na vrijeme od jednog do šest mjeseci, u mjesечnom iznosu do 20% ukupne plaće isplaćene službeniku u mjesecu u kojem je kazna izrečena,
- b) zabrana promicanja u trajanju od dvije do četiri godine,
- c) zabrana napredovanja u trajanju od dvije do četiri godine,
- d) premještaj na drugo radno mjesto niže složenosti poslova,
- e) uvjetna kazna prestanka državne službe,
- f) prestanak državne službe.

(3) Uvjetna kazna prestanka državne službe iz stavka 2. točke e) ovoga članka izriče se kao kazna prestanka državne službe uz rok kušnje od jedne godine, s tim da se kazna neće izvršiti pod uvjetom da službenik u tom roku ne počini novu tešku povredu službene dužnosti.

(4) Državnom službeniku obvezno se izriče kazna prestanka državne službe iz stavka 2. točke f) ovoga članka ako bude proglašen odgovornim za tešku povredu službene dužnosti koja ima obilježja korupcije.

(5) Zbroj novčanih kazni izrečenih u jednom mjesecu za lake i teške povrede službene dužnosti ne može iznositi više od 30% ukupne plaće isplaćene službeniku u tom mjesecu.

(6) Kazna premještaja na drugo radno mjesto niže složenosti poslova može se izreći samo ako postoji slobodno radno mjesto u državnom tijelu.

(7) Kazne izrečene u postupku zbog povrede službene dužnosti izvršava čelnik tijela ili osoba koju on za to pisano ovlasti.

Žalba protiv rješenja o udaljenju

Članak 113.

- (1) Protiv rješenja o udaljenju iz službe službenik može uložiti žalbu nadležnom službeničkom sudu u roku od osam dana od primitka rješenja.
- (2) Žalba ne odgađa izvršenje rješenja.
- (3) Službenički sud dužan je odlučiti o žalbi najkasnije u roku od 15 dana od primitka žalbe.
- (4) Odluka službeničkog suda o žalbi je konačna i protiv nje se može pokrenuti upravni spor.

Donošenje pravilnika o unutarnjem redu

Članak 127.

- (1) Kad se donese pravilnik o unutarnjem redu, službenici se raspoređuju na radna mjesta, sukladno tom pravilniku, vodeći računa o poslovima koje su do tada obavljali.
- (2) Ako se u skladu s uredbom o unutarnjem ustrojstvu državnog tijela ukidaju pojedine ustrojstvene jedinice tog tijela, pojedina radna mjesta u državnom tijelu ili se smanjuje potreban broj izvršitelja na pojedinim radnim mjestima, službenici koji su do tada bili raspoređeni na ta radna mjesta, odnosno u ustrojstvene jedinice koje se ukidaju, rasporeduju se na druga radna mjesta za koja ispunjavaju uvjete. Prednost kod rasporeda na radno mjesto ima državni službenik koji ima bolje ocjene dosadašnjeg rada i učinkovitosti.
- (3) Ako nema odgovarajućeg radnog mjeseta na koje se državni službenik može rasporediti, donosi se rješenje o stavljanju na raspolaganje.
- (4) Rješenje o rasporedu na radno mjesto odnosno rješenje o stavljanju na raspolaganje Vladu, sukladno odredbama stavka 1. – 3. ovoga članka, donosi se u roku od dva mjeseca od stupanja na snagu novog pravilnika o unutarnjem redu.
- (5) Do donošenja rješenja iz stavka 4. ovoga članka, službenici nastavljaju obavljati poslove koje su obavljali na dotadašnjim radnim mjestima, odnosno druge poslove po nalogu čelnika tijela, a pravo na plaću i ostala prava iz službe ostvaruju prema dotadašnjim rješenjima.

Pravo na naknadu plaće

Članak 129.

- (1) Za vrijeme trajanja raspolaganja državni službenik ostvaruje pravo na naknadu plaće u visini plaće isplaćene u mjesecu koji je prethodio stavljanju na raspolaganje.
- (2) Državni službenici stavljeni na raspolaganje ostvaruju pravo na naknadu plaće i druga prava iz državne službe u državnom tijelu u kojem je doneseno rješenje o stavljanju na raspolaganje.

Otkaz državne službe

Članak 136.

- (1) Državnom službeniku se otkazuje državna služba ako nije zadovoljio na probnom radu, a služba mu prestaje danom konačnosti rješenja o prestanku službe otkazom.
- (2) Državna služba može prestati i na temelju pisanoga otkaza kojeg tijelu podnese državni službenik.

Prestanak državne službe po sili zakona

Članak 137.

(1) Državnom službeniku prestaje državna služba po sili zakona:

- a) smrću,
- b) utvrđivanjem prava na mirovinu zbog opće nesposobnosti za rad – danom pravomoćnosti rješenja,
- c) kad navrši 65 godina života i najmanje 20 godina mirovinskog staža – posljednjeg dana godine u kojoj su ostvareni ti uvjeti,
- d) kad je osuđen na bezuvjetnu kaznu zatvora u trajanju dužem od 6 mjeseci – danom pravomoćnosti presude,
- e) kad je osuđen za kazneno djelo iz članka 49. stavka 1. točke a) ovoga Zakona – danom pravomoćnosti presude,
- f) kad neopravdano izostane s rada pet radnih dana uzastopce – danom napuštanja službe, odnosno prvog dana odsutnosti s rada,
- g) ako ne položi državni stručni ispit u propisanom roku – istekom roka u kojem je bio obvezan položiti državni stručni ispit,
- h) ako se sazna da u vrijeme prijma u državnu službu nije ispunjavao uvjete za prijam u državnu službu propisane ovim Zakonom – danom saznanja za to,
- i) kad se sazna da je u vrijeme prijma u državnu službu postojala zapreka za prijam u državnu službu propisana ovim Zakonom – danom saznanja za to,
- j) kad mu je izrečena kazna prestanka službe u postupku zbog teške povrede službene dužnosti – danom konačnosti odluke službeničkog suda,
- k) ako se po premještaju neopravdano ne javi na dužnost u zakonskom roku – danom kojim se morao javiti na dužnost,
- l) ako je dva puta uzastopce ocijenjen ocjenom »ne zadovoljava« – danom konačnosti posljednjeg rješenja o ocjenjivanju,
- m) u drugim slučajevima utvrđenim zakonom.

(2) Državnog službenika koji ispuni uvjete iz stavka 1. točke c) ovoga članka iznimno se može zadržati u državnoj službi radi dovršenja poslova od značaja za rad državnog tijela ili drugih osobito važnih potreba državne službe, ali ne duže od dvije godine.

(3) O zadržavanju službenika u državnoj službi iz stavka 1. ovoga članka donosi se rješenje. Rješenje se može donijeti samo uz suglasnost državnog službenika.

Upravni i inspekcijski nadzor

Članak 142.

(1) Upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona kao i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona provodi središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose.

(2) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona, te drugih zakona i propisa koji se primjenjuju na službenike te njihova prava iz državne službe, provodi upravna inspekcija središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

(3) U obavljanju inspekcijskog nadzora upravni inspektor ovlašten je:

- a) izvršiti uvid u akt o unutarnjem ustrojstvu, pravilnik o unutarnjem redu, osobne očeviđnike državnih službenika i središnji popis državnih službenika i namještenika, te drugu dokumentaciju koja se odnosi na radnopravni status državnih službenika,
- b) tražiti podatke koji se odnose na radnopravni status državnih službenika i od drugih pravnih i fizičkih osoba,
- c) izvršiti kontrolu postupka prijma u državnu službu,

d) izvršiti kontrolu zakonitosti rješenja o rasporedu na radno mjesto, premještaju, stavljanju na raspolaganje, prestanku državne službe i o drugim pravima i obvezama iz državne službe.

Prijedlog za ukidanje ili poništenje nezakonitog upravnog akta

Članak 143.

(1) Ako upravni inspektor prilikom nadzora utvrdi nezakonitosti ili nepravilnosti rješenja o prijemu u državnu službu i rješenja kojima se odlučuje o pravima i obvezama državnih službenika, sačinit će zapisnik kojim će narediti otklanjanje utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti. Zapisnik se dostavlja čelniku tijela najkasnije u roku od 30 dana od dana obavljenog inspekcijskog nadzora.

(2) Ako čelnik tijela u roku ostavljenom u zapisniku ne otkloni utvrđene nezakonitosti i nepravilnosti iz stavka 1. ovoga članka, upravni inspektor predložit će Odboru za državnu službu ukidanje nezakonitog upravnog akta, ako je prilikom donošenja toga akta izvršena očita povreda ovoga Zakona, odnosno poništenje akta, ako ocijeni postojanje prepostavki za tu upravnu mjeru

(3) Odbor za državnu službu može poništiti ili ukinuti upravni akt iz stavka 2. ovoga članka u roku od pet godina od dana konačnosti rješenja.

Koefficijenti složenosti poslova u prijelaznom razdoblju za radna mjesta koja su prema ranijim propisima bila položaji državnih dužnosnika

Članak 151.a

Do stupanja na snagu posebnog zakona kojim će se urediti plaće i druga materijalna prava državnih službenika, plaće državnih službenika imenovanih na radna mjesta iz članka 151. ovoga Zakona izračunavat će se prema sljedećim koeficijentima:

1. predstojnici ureda Vlade Republike Hrvatske I.:

a) predstojnik Ureda za zakonodavstvo	5,27
b) predstojnik Ureda za opće poslove Hrvatskoga sabora i Vlade Republike Hrvatske	5,27
2. zamjenik tajnika Vlade Republike Hrvatske	4,98
3. ravnatelj u ministarstvu	4,26
4. tajnik ministarstva	4,26
5. zamjenik državnog tajnika u središnjem državnom uredu	4,26
6. tajnik Državnoga izbornog povjerenstva Republike Hrvatske	4,26
7. zamjenik ravnatelja državne upravne organizacije	4,12
8. pomoćnik ravnatelja državne upravne organizacije	3,68
9. zamjenik tajnika Državnoga izbornog povjerenstva Republike Hrvatske	3,68

10. predstojnici ureda Vlade Republike Hrvatske

II.:

a) predstojnik Ureda Vlade Republike Hrvatske za unutarnju reviziju	4,26
b) ravnatelj direkcije za korištenje službenih zrakoplova	4,26
c) predstojnik Ureda za javnu nabavu Vlade Republike Hrvatske	4,26
d) predstojnik Ureda za ljudska prava	3,97
e) predstojnik Ureda za socijalno partnerstvo u Republici Hrvatskoj	3,97
f) predstojnik Ureda za suzbijanje uporabe opojnih droga	3,97
g) predstojnik Ureda za protokol Vlade Republike Hrvatske	3,68
h) predstojnik Ureda za ravnopravnost spolova	3,50
i) predstojnik Ureda za nacionalne manjine	3,39
j) predstojnik Ureda za udruge	3,39.
k) predstojnik Ureda za lektoriranje	3,39
l) predstojnik Ureda za koordinaciju sustava procjene učinka propisa	3,39.

Na državne službenike iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se odredbe kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike o uvećanju koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta za radni staž ostvaren u državnim tijelima.